

СЛУЖБЕНИ ВОЈНИ ЛИСТ

БРОЈ 16

Београд, 22. мај 2018.

ГОДИНА СХХХVІІ

Цена овог броја је 162 динара
Годишња претплата је 5.658 динара

179.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о војном образовању

Проглашава се Закон о војном образовању, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Првог редовног заседања у 2018. години, 9. маја 2018. године.

ПР број 44

У Београду, 10. маја 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с. р.

ЗАКОН¹

о војном образовању

І. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се циљеви и начела војног образовања, специфичности војног образовања у односу на образовни систем Републике Србије, школовање, усавршавање и војно стручно оспособљавање за потребе одбране и Војске Србије, планирање и организовање војног образовања, посебни услови и начин остваривања наставних и студијских програма, положај наставника, ученика, кадета односно студената и полазника, финансирања војношколских установа, као и друга питања од значаја за функционисање и развој војног образовања.

Сви термини којима су у овом закону означени положаји, професије, односно занимања и звања, изражени у граматичком мушком роду, подразумевају природни мушки и женски род лица на која се односе.

Члан 2.

Војно образовање од посебног је значаја за одбрану Републике Србије.

Војно образовање обухвата школовање, усавршавање и војностручно оспособљавање за потребе одбране и Војске Србије.

Школовање, у смислу овог закона, подразумева средње образовање и васпитање и високо образовање које реализују војношколске установе.

Усавршавање, у смислу овог закона, подразумева све облике образовања током живота професионалних припадника Војске Србије и државних службеника које реализују војношколске установе и јединице и установе Министарства одбране и Војске Србије.

Војно стручно оспособљавање, у смислу овог закона, подразумева програме обуке за резервне официре Војске Србије, кандидата за пријем у професионалну војну службу и страних држављана.

Члан 3.

Војним образовањем остварују се посебни циљеви који произилазе из природе војне службе и посебних услова под којима се обављају послови за потребе одбране и Војске Србије.

Посебни циљеви војног образовања јесу школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије, државних службеника и лица из грађанства за вршење послова и задатака из надлежности Министарства одбране и Војске Србије, као и развој научноистраживачког и стручног кадра за потребе одбране и Војске Србије.

Члан 4.

Војно образовање заснива се на посебним принципима који произилазе из природе војне службе и организације и рада војних установа уз поштовање људских права и грађанских слобода, укључујући забрану свих врста дискриминације.

Посебни принципи војног образовања јесу:

1) руковођење војношколским установама уз примену начела субординације и јединственог и интегрисаног руковођења војним образовањем;

2) јединствено и интегрисано планирање, развој и усавршавање војног образовања и научноистраживачког и стручног рада од значаја за одбрану и Војску Србије под условима прописаним законом којим се уређује одбрана и прописима о заштити тајних података;

3) организација и пословање које се заснива на општим актима војношколских установа и прописи-

¹ Објављен у „Службеном гласнику РС“, број 36 од 10. маја 2018. године.

ма о организацији и материјалном и финансијском пословању војних установа;

4) посебна права, обавезе и одговорности ученика, кадета односно студената који се школују ради пријема у професионалну војну службу, у складу са прописима о одбрани и Војсци Србије и правилима војне службе;

5) посебан статус војношколских установа у систему образовања који се заснива и на начелима унутрашњег уређења војних установа и систематизацији формацијских места наставника и сарадника који се бирају из реда професионалних припадника Војске Србије и запослених у Министарству одбране и Војсци Србије;

6) обезбеђивање квалитета и ефикасности војног образовања у складу са захтевима професионализације Војске Србије и прописима о одбрани и Војсци Србије.

Члан 5.

На све што непосредно није уређено овим законом примењиваће се одредбе прописа у области средњег образовања и васпитања и високог образовања, уколико нису у супротности са прописима којима се уређује војна служба и организација и рад војних установа.

II. ШКОЛОВАЊЕ ЗА ПОТРЕБЕ ОДБРАНЕ И ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

1. Средње војно образовање и васпитање и високо војно образовање

Члан 6.

Средње војно образовање и васпитање остварује се кроз развијање мотивације за војни позив и школовање, првенствено ради стицања општег или средњег стручног образовања ради настављања школовања у војним високошколским установама или војног стручног оспособљавања ради пријема у професионалну војну службу у својству подофицира, као и ради оспособљавања за рад и занимање стварањем стручних компетенција, у складу са захтевима занимања, потребама тржишта рада, развојем савремене науке, економије, технике и технологије.

Средње војно образовање и васпитање планира се и развија у складу са потребама одбране и Војске Србије и од посебног је значаја за одбрану.

Члан 7.

Високо војно образовање остварује се школовањем на струковним студијама и академским студијама првог, другог и трећег степена, у оквиру образовно-научних поља, као и кроз основна, примењена и развојна истраживања у научним областима од значаја за одбрану и Војску Србије.

Високо војно образовање реализује се интегрисањем образовне и научноистраживачке делатности ради сталног унапређења квалитета наставе и усавршавања научноистраживачког и стручног рада од значаја за одбрану и Војску Србије.

Војне високошколске установе обављају и експертско-консултантску делатност, учествују у изради наставно-образовне литературе, а могу обављати и друге послове којима се комерцијализују резултати научног и истраживачког рада, под условом да се наведеним делатностима не угрожава квалитет наставе и основна делатност војних високошколских установа.

2. Надлежност у средњем и високом војном образовању

Члан 8.

Послове у вези са планирањем и организовањем војног образовања врше Министарство одбране, Универзитет одбране у Београду (у даљем тексту: Универзитет) и органи пословођења, управљања и стручни органи средњих војних школа и високошколских јединица у саставу Универзитета.

Члан 9.

Министарство одбране:

- 1) прати развој војног образовања;
- 2) утврђује мере за унапређење војног образовања;
- 3) планира и организује војно образовање у складу са стратешким документима у области одбране, безбедности и образовања;
- 4) распоређује финансијска средства из буџета Републике Србије намењена војношколским установама и контролише њихово коришћење;
- 5) утврђује потребу за оснивањем или укидањем средњих војних школа и војних високошколских установа;
- 6) води јединствени регистар војношколских установа, посебних и заједничких студијских програма и наставника и сарадника у војношколским установама;
- 7) обезбеђује редовну попуну кадрова у војношколским установама;
- 8) врши стручни и управни, односно инспекцијски надзор над законитошћу рада војношколских установа;
- 9) даје сагласност на програме војног образовања који се реализују у војношколским установама, измене и допуне студијског програма, образовни профил официјерског кадра, на основу усаглашеног предлога Генералштаба Војске Србије и Универзитета и предлаже Универзитету мере за унапређење система војног образовања;

10) уређује ближе услове и поступак пријема страних држављана и лица из грађанства на школовање и усавршавање у војношколским установама и јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије;

11) уређује ближе услове и поступак упућивања професионалних припадника Војске Србије на школовање и усавршавање у иностранству;

12) уређује ближе услове и поступак упућивања професионалних припадника Војске Србије на школовање на другим универзитетима у Републици Србији;

13) уређује ближе услове и поступак упућивања професионалних припадника Војске Србије на програме образовања током живота;

14) утврђује број ученика, кадета и студената који се уписују на војношколске установе;

15) уређује ближе услове и поступак пријема ученика средњих војних школа на Универзитет одбране, односно пријема у професионалну војну службу;

16) обавља и друге послове утврђене законом.

Члан 10.

Универзитет одбране:

1) интегрише образовну и научноистраживачку делатност војних високошколских установа односно високошколских јединица у свом саставу и њихово јединствено и усклађено деловање;

2) предлаже Министарству одбране мере за унапређење војног образовања, на основу исказаних потреба Генералштаба Војске Србије;

3) утврђује заједничку политику и заједничке развојне планове војних високошколских установа;

4) обезбеђује мобилност кадета, студената и наставника;

5) обезбеђује контролу и унапређење квалитета и конкурентности наставног, научног и стручног рада;

6) обезбеђује рационално коришћење људских и материјалних ресурса;

7) уређује правила студирања, услове уписа и критеријуме и мерила за рангирање кандидата за пријем на студије;

8) интегрише и друге функције, у складу са законом и својим општим актом.

3. Организација војног образовања

а) Војношколске установе

Члан 11.

Војношколске установе јесу: средње војне школе и војне високошколске установе.

Члан 12.

Средња војна школа може бити: Војна гимназија, Средња стручна војна школа и Мешовита војна школа.

Војна гимназија је образовно-васпитна установа у којој се стиче опште образовање и васпитање у трајању од четири године за наставак школовања у војној високошколској установи или другим установама високог образовања у земљи и иностранству.

Средња стручна војна школа је образовно-васпитна установа у којој се стиче одговарајуће опште и стручно образовање и васпитање у трајању од једне до четири године за обављање послова подофицира Војске Србије и војних службеника и намештеника, према смеровима, односно, потребним профилима занимања које у складу са потребама Војске Србије одреди Министарство одбране.

Мешовита војна школа је образовно-васпитна установа која обезбеђује образовање и васпитање у трајању

од четири године које се стиче у Војној гимназији и Средњој стручној војној школи.

Јавне исправе издате од средње војне школе пуноважне су на територији Републике Србије.

Члан 13.

Војне високошколске установе су Универзитет и факултет.

Ради унапређења научноистраживачког и стручног рада за потребе одбране и Војске Србије, Универзитет у свом саставу може имати акредитоване научноистраживачке организације и библиотеку.

Војне високошколске установе утврђују и спроводе јединствену политику попуњавања формацијских места, полазећи од потребе да се наставни процес организује на квалитетан, рационалан, ефикасан и ефектан начин.

Универзитет у свом саставу може имати високошколску јединицу са својством или без својства правног лица под условима прописаним законом и статутом високошколске установе.

Члан 14.

Универзитет одбране је самостална високошколска установа која обавља делатност високог војног образовања кроз студије првог, другог и трећег степена из више научних области у оквиру образовно-научних поља, у складу са дозволом за рад, оснивачким актом и Законом о високом образовању.

Члан 15.

Војна академија је високошколска јединица у саставу Универзитета одбране која изводи студијске програме у складу са дозволом за рад, програме усавања и програме војно стручног оспособљавања, у складу са оснивачким актом и овим законом.

Члан 16.

Медицински факултет ВМА је високошколска јединица у саставу Универзитета одбране која изводи студијске програме у пољу медицинских наука, у складу са дозволом за рад, и програме војно стручног оспособљавања у складу са оснивачким актом и законом.

Студијски програми из става 1. овог члана реализују се у оквиру јединственог процеса рада у којем се наставници и сарадници истовремено баве образовним, научноистраживачким и здравственим радом.

Наставна база високошколске јединице из става 1. овог члана су клинике и институти Војномедицинске академије као војноздравствене и научноистраживачке јединице у којима су обезбеђени услови за остваривање дела научноистраживачког и образовног процеса, као и здравствене делатности.

б) Органи војношколских установа

Члан 17.

Орган пословођења средње војне школе је начелник.

Начелника средње војне школе поставља надлежни орган, у складу са прописима који се односе на систематизацију радних места у војним јединицама и војним установама Министарства одбране, из реда професионалних официра са високом стручном спремом.

Начелник средње војне школе је самосталан у обављању послова из свог делокруга и за свој рад одговара Савету средње војне школе и претпостављеном старешини у складу са прописом из става 2. овог члана.

Начелник средње војне школе:

- 1) руководи школом;
- 2) доноси годишњи програм рада школе;
- 3) стара се о примењивању овог закона и других прописа којима се регулише рад школе;
- 4) одговоран је за реализацију наставног плана и програма;
- 5) организује образовно-васпитни рад и стара се о његовом унапређивању;
- 6) организује и остварује педагошко-инструктивни надзор;
- 7) предузима мере за унапређење рада наставника, односно сарадника;
- 8) израђује предлог статута школе;
- 9) сазива и руководи седницама наставничког већа;
- 10) усмерава и усклађује рад стручних органа у школи;
- 11) сарађује са јединицама односно установама за које се школују ученици и са родитељима ученика;
- 12) потписује дипломе;
- 13) обавља и друге послове одређене статутом школе.

Орган управљања средње војне школе је Савет средње војне школе. Савет средње војне школе има председника и 18 чланова. Две трећине чланова Савета средње војне школе предлаже наставничко веће школе тајним гласањем из редова наставника и пунолетних ученика, а председника и једну трећину чланова предлаже начелник Генералштаба Војске Србије. Председника Савета средње војне школе и чланове савета именује министар одбране. Мандат чланова Савета средње војне школе траје три године. Председник и чланови Савета средње војне школе обављају послове из своје надлежности, без накнаде.

Савет средње војне школе:

- 1) усваја статут школе;
- 2) усваја програм рада школе;
- 3) одлучује о оснивању и укидању стручних органа школе;
- 4) разматра усклађеност наставних планова и програма смерова и специјалности;
- 5) усваја план стручног усавршавања наставника, односно сарадника.

Савет средње војне школе усваја предлоге већином гласова од укупног броја чланова.

Стручни органи средње војне школе су наставничко веће, веће године (класе), одељењско веће, раз-

редни старешина и други стручни активи, већа и тимови утврђени статутом школе.

Наставничко веће чине наставници и стручни сарадници.

Веће године (класе) чине наставници који изводе наставу у одређеној години школовања (класи).

Одељењско веће чине наставници који изводе наставу у одређеном одељењу.

Стручни органи средње војне школе:

- 1) старају се о осигурању и унапређивању квалитета образовно-васпитног рада установе;
- 2) прате остваривање програма образовања и васпитања;
- 3) старају се о остваривању циљева и стандарда постигнућа;
- 4) вреднују резултате рада наставника и стручних сарадника;
- 5) прате и утврђују резултате рада ученика;
- 6) предузимају мере за јединствен и усклађен рад са ученицима у процесу образовања и васпитања и решавају друга стручна питања образовно-васпитног рада.

Члан 18.

Орган пословођења Универзитета је ректор, а факултета – декан.

Орган пословођења Универзитета и факултета поставља надлежни орган, у складу са прописима који се односе на систематизацију радних места у војним јединицама и војним установама Министарства одбране, из реда наставника високошколске установе који су у радном односу са пуним радним временом, а изабрани су на неодређено време. Мандат органа пословођења траје три године, са могућношћу једног поновног именовања.

Орган пословођења Универзитета самосталан је у обављању послова из свог делокруга и за свој рад одговара органу управљања високошколске установе и претпостављеном старешини у складу са прописом из става 2. овог члана.

Орган управљања високошколске установе је Савет. Савет високошколске установе има укупно 17 чланова, од којих 11 чланова бирају високошколске јединице, три члана бира Кадетски парламент и три члана у име оснивача именује Влада, на предлог Министарства одбране. Поступак избора, односно именовања и разрешења чланова савета, начин рада савета и одлучивања уређује се статутом високошколске установе. Мандат чланова савета траје три године. Члан савета може бити члан органа управљања само једне високошколске установе.

Председника Савета високошколске установе именује министар одбране. Председник и чланови Савета обављају послове из своје надлежности, без накнаде.

Савет:

- 1) доноси статут;
- 2) предлаже министру одбране орган пословођења;
- 3) доноси финансијски план, на предлог стручног органа;

4) усваја извештај о пословању и годишњи обрачун, на предлог стручног органа;

5) усваја план коришћења средстава за инвестиције, на предлог стручног органа;

6) даје сагласност на одлуке о управљању имовином високошколске установе;

7) даје сагласност на расподелу финансијских средстава;

8) доноси одлуку о висини школарине, на предлог стручног органа;

9) подноси оснивачу извештај о пословању најмање једанпут годишње;

10) доноси општи акт о дисциплинској одговорности студената;

11) врши избор екстерног ревизора финансијског пословања високошколске установе;

12) обавља и друге послове у складу са овим законом и Статутом високошколске установе.

О питањима из става 6. овог члана савет одлучује већином гласова укупног броја чланова Савета. Статутом високошколске установе одређује се стручни орган који утврђује предлоге из става 6. овог члана.

Универзитет, поред органа пословођења и управљања има и Сенат и Кадетски парламент, а може имати и стручна већа образовно-научних поља, као стручне органе.

Високошколске јединице у саставу Универзитета имају већа образовно-научних поља, Комисију за обезбеђење квалитета и Кадетски парламент, а могу имати и катедре као стручне органе.

Члан 19.

Статутом средње школе, у складу са овим законом, утврђују се надлежност, начин рада и одлучивања органа пословођења, органа управљања и стручних органа средње војне школе.

Састав, делокруг, број чланова, начин избора, трајање мандата, као и начин одлучивања стручних органа високошколске установе, уређују се статутом високошколске установе.

Статутом војношколске установе уређује се: унутрашња организација, делатност и пословање војношколске установе; правни положај и статус високошколских јединица; наставни план и програм односно студије и студијски програми; упис на школовање и правила школовања; звања наставника и сарадника и услови за њихов избор; састав, делокруг, број чланова, начин избора, трајање мандата и начин одлучивања стручних органа војношколске установе у складу са овим законом, као и друга питања од значаја за организацију и рад војношколске установе.

в) Оснивање и укидање војношколских установа

Члан 20.

Војношколске установе оснива и укида Влада.

Потребу за оснивањем или укидањем војношколске установе утврђује Министарство одбране.

Пре доношења акта о оснивању војношколске установе Влада усваја елаборат који израђује Министарство одбране.

Елаборат из става 3. овог члана садржи доказе о оправданости оснивања војношколске установе и о обезбеђивању законом прописаних услова за њено оснивање.

Актом о оснивању војношколске установе одређују се: назив, задаци и седиште установе, потребе за кадрам одређеног профила, степен образовања који стижу ученици, кадети односно студенти и полазници који заврше школовање, као и други задаци и елементи неопходни за почетак рада војношколске установе.

Актом о укидању војношколске установе одређују се: рок престанка рада војношколске установе, начин завршетка школовања ученика, кадета односно студената и полазника чије је школовање односно усавршавање у току, преузимање имовине, као и друга питања у вези са престанком рада војношколске установе.

г) Рад војношколских установа

Члан 21.

Војношколска установа може да почне са радом када испуни услове за оснивање и почетак рада и добије решење о верификацији или дозволу за рад од Министарства одбране.

На рад војношколских установа примењују се и прописи о унутрашњем уређењу и систематизацији формацијских места у Министарству одбране и Војсци Србије.

У војношколским установама није дозвољено политичко, страначко или верско организовање и деловање.

Члан 22.

Аутономија Универзитета заснива се на Уставу Републике Србије и Закону о високом образовању и у складу са овим законом, прописима о одбрани и Војсци Србије и правилима војне службе подразумева:

1) право на утврђивање студијских програма, на основу потреба система одбране и стручних профила видова, родова и служби Војске Србије које одређују надлежни органи;

2) право на предлагање унутрашње организације, у складу са начелима прописаним за унутрашње уређење и систематизацију формацијских места у Министарству одбране и Војсци Србије;

3) право на доношење статута и избор органа управљања и других органа, у складу са овим законом и актом о оснивању;

4) право на избор наставника и сарадника из састава професионалних припадника Војске Србије и ван Војске Србије њихово ангажовање у настави на основу избора у звање и сагласности надлежног старешине;

5) право на издавање јавних исправа;

6) право на располагање финансијским средствима, у складу са законом, актом о оснивању, статутом и општим актима Универзитета одбране;

7) право на коришћење имовине, у складу са законом, актом о оснивању, статутом и општим актима Универзитета;

8) право на одлучивање о прихватању пројеката и о међународној сарадњи са страним високошколским установама, у складу са законом и међународним уговорима у области одбране и војне сарадње.

д) Општи акти

Члан 23.

Војношколска установа доноси опште акте за које је овлашћена овим законом, актом о оснивању и статутом.

Основни општи акт војношколске установе је статут.

Статут и општи акти војношколске установе објављују се у „Службеном војном листу”.

ђ) Регистар војношколских установа

Члан 24.

Министарство одбране, у складу са овим законом, води евиденцију (регистар) војношколских установа.

Садржај и начин вођења регистра из става 1. овог члана прописује министар одбране.

4. Школски план и програм

Члан 25.

Средња војна школа реализује наставни план и програм који одобрава Министарство одбране уз сагласност Генералштаба Војске Србије.

Средња војна школа припрема предлог школског програма, у складу са прописима о средњем образовању и васпитању и основама школских и васпитних програма средњих војних школа, које утврђује министар одбране.

5. Студијски програми и програми војностручног оспособљавања

Члан 26.

Лица која се школују ради пријема у професионалну војну службу, поред студијског програма, похађају и програм војно стручног оспособљавања који доноси високошколска јединица у саставу Универзитета, након прибављене сагласности из члана 9. тачка 9) овог закона.

Споразумом Универзитета и друге високошколске установе може се, уз сагласност Владе, установити студијски програм за стицање заједничке дипломе – заједнички студијски програм.

Члан 27.

Измене и допуне студијског програма које се врше ради његовог усклађивања са организацијом рада и достигнућима науке не сматрају се новим студијским програмом, у складу са Законом о високом образовању.

О измени односно допуни студијског програма, Универзитет одбране обавештава министарство надлежно за послове образовања и Министарство одбране, у року од 60 дана од дана доношења одлуке о измени односно допуни студијског програма.

III. УСАВРШАВАЊЕ ЗА ПОТРЕБЕ ОДБРАНЕ И ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

Члан 28.

Универзитет може самостално или у сарадњи са другим високошколским установама реализовати програме усавршавања ван оквира студијских програма за које има дозволу за рад.

Програми усавршавања реализују се путем курсева, семинара, радионица, стручних и научних саветовања и друго, на којима се полазници упознају са појединим областима струке и науке ради проширивања и продубљивања стеченог знања и успешног рада у пракси.

Услови, начин и поступак реализације програма из става 1. овог члана уређују се општим актом Универзитета, у складу са овим законом.

Лице уписано на програм из става 1. овог члана има статус полазника.

Члан 29.

На Универзитету и јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије организују се и изводе и посебни програми усавршавања професионалних припадника Војске Србије и државних службеника.

У јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије организују се и реализују посебни програми и испити за чиновне војних лица.

Програми из става 1. овог члана реализују се у складу са плановима школовања и усавршавања професионалних припадника Војске Србије и државних службеника у Министарству одбране и Планом обуке и усавршавања професионалних војних лица и лица у резервном саставу и трају најдуже једну школску годину.

Облике усавршавања и ближе услове, начин и поступак реализације програма из ст. 1. и 2. овог члана уређује министар одбране.

Члан 30.

На Универзитету организују се и изводе програми здравствених специјализација и ужих специјализација здравствених радника и здравствених сарадника запослених у Министарству одбране, као и програми континуиране медицинске едукације, у складу са законом и општим актом Универзитета.

Универзитет организује здравствене специјализације и уже специјализације здравствених радника и здравствених сарадника за лица из грађанства, као и програме за иновацију знања и континуирану медицинску едукацију лица из грађанства, у складу са законом и општом актом Универзитета.

Члан 31.

Универзитет организује и програме војно стручног оспособљавања за резервне официре Војске Србије.

За лица која су кандидати за пријем у професионалну војну службу, после завршеног школовања у грађанству, организује се војно оспособљавање.

Облике оспособљавања и ближе услове, начин и поступак реализације програма из ст. 1. и 2. овог члана уређује министар одбране.

IV. НАСТАВНО ОСОБЉЕ У ВОЈНОШКОЛСКИМ УСТАНОВАМА**1. Наставно особље у средњим војним школама**

Члан 32.

Наставно особље у средњим војним школама чине наставник, васпитач, стручни сарадник и сарадник у настави.

Лице из става 1. овог члана је држављанин Републике Србије који испуњава услове у погледу стручне спреме и услове прописане Законом о Војсци Србије.

Министар одбране уређује ближе услове у погледу стручне спреме лица из става 1. овог члана.

Задатак лица из става 1. овог члана јесте да својим компетенцијама осигура постизање циљева образовања и васпитања и стандарда постигнућа, уважавајући принципе образовања, предзнања, потребе, интересовања и посебне могућности ученика.

Члан 33.

На пријем наставног особља у професионалну војну службу примењују се прописи о Војсци Србије.

Члан 34.

Наставно особље дужно је да се стално стручно усавршава ради успешнијег остваривања и унапређивања образовно-васпитног рада и стицања компетенција потребних за рад.

Ближе услове и начин остваривања сталног стручног усавршавања наставног особља прописује министар одбране, у складу са циљевима војног образовања и приоритетима Министарства одбране.

2. Наставно особље у војним високошколским установама

Члан 35.

Наставно особље у војним високошколским установама чине наставници, истраживачи са научним звањима и сарадници.

Члан 36.

У звање наставника може бити изабрано лице које испуњава услове прописане Законом о високом образовању, као и ближе услове за избор у звање наставника које утврђује Универзитет одбране општим актом, у складу са прописима Националног савета за високо образовање.

Лице изабрано у научно звање на начин и по поступку којим је уређена научноистраживачка делатност може да реализује наставу на мастер и докторским академским студијама, у складу са законом којим се уређује високо образовање и општим актом Универзитета одбране.

Члан 37.

Избор у звање наставника врши Универзитет.

Конкурс за избор у звање наставника расписује Универзитет, шест месеци пре истека времена за које је наставник биран у постојеће звање или када наставник који је поново изабран (реизабран) у исто звање испуни услове за избор у више звање.

Конкурс из става 2. овог члана може се расписати само уколико је формацијско место утврђено актом о унутрашњем уређењу и систематизацији формацијских места на високошколској јединици у саставу Универзитета или у складу са потребама акредитације студијских програма.

Рокови у поступку избора у звање наставника не теку у периоду од 15. јула до 31. августа.

Начин и поступак стицања звања наставника ближе се уређују општим актом Универзитета, у складу са законом којим се уређује високо образовање.

Члан 38.

Одлуку о избору у звање наставника доноси Сенат Универзитета.

Наставници и сарадници бирају се у звање за ужу научну област са листе ужих научних области коју усваја Сенат Универзитета, на предлог већа високошколских јединица у саставу Универзитета.

Одлука из става 1. овог члана коначна је.

Члан 39.

Избор у звање сарадника и наставника страног језика и вештина врши високошколска јединица у саставу Универзитета.

Конкурс за избор у звање лица из става 1. овог члана расписује се три месеца пре истека времена за које су бирани.

Рокови у поступку избора не теку у периоду од 15. јула до 31. августа.

Начин и поступак стицања звања сарадника односно наставника страних језика и вештина уређују се општим актом високошколске јединице из става 1. овог члана.

3. Посебна права и обавезе наставника односно сарадника високих војношколских установа

Члан 40.

Професионални припадник Војске Србије који има одговарајуће наставно или сарадничко звање може изводити наставу у војној високошколској установи и ако није постављен или распоређен на формацијско место у тој високошколској установи.

Услове, начин и обим ангажовања лица из става 1. овог члана у наставном процесу у војној високошколској установи уређује министар одбране, на предлог Универзитета одбране.

Члан 41.

Ради спречавања сукоба интереса, наставник односно сарадник Универзитета који је ангажован у наставном процесу може закључити уговор којим се радно ангажује у другој високошколској установи ван Универзитета, на основу мишљења стручног органа Универзитета и одобрења министра одбране или старешине кога он овласти.

Наставници односно сарадници постављени односно распоређени на формацијска места са пуним радним временом на високошколској јединици у саставу Универзитета могу се радно ангажовати у другој високошколској установи ван Универзитета само ван радног времена.

Услови и поступак давања сагласности за ангажовање наставника односно сарадника у другој високошколској установи ван Универзитета уређују се општим актом Универзитета.

Члан 42.

Наставнику односно сараднику који се налази на породилском одсуству, одсуству ради неге детета, одсуству ради посебне неге детета или другог лица према којем постоји законска обавеза издржавања, или привремене спречености за рад дуже од шест месеци, изборни период се продужава за то време.

Док је наставник односно сарадник из става 1. овог члана привремено спречен за рад или одсутан, висока војношколска установа дужна је да обезбеди несметано извођење наставе и одржавање испита.

Наставнику односно сараднику изборни период мирује и уколико је на период дужи од шест месеци упућен у војно представништво у иностранству, у мировну мисију или на каријерно усавршавање и друге активности у складу са законом.

Члан 43.

Уколико наставник односно сарадник не буде изабран у исто или више звање након истека периода на који је изабран, губи звање, престаје му радно ангажовање у војној високошколској установи и распооређује се на рад у јединицу или установу Министарства одбране односно Војске Србије, у складу са Законом о Војсци Србије.

Члан 44.

Наставнику – професионалном војном лицу који испуњава услове за пензију може бити продужен радни однос у складу са прописима којима се уређује служба у Војсци Србије.

Члан 45.

Наставник коме је престао радни однос због одласка у пензију задржава звање које је имао у тренутку пензионисања.

Наставник из става 1. овог члана може бити радно ангажован на мастер, специјалистичким и докторским академским студијама најдуже још две школске године након одласка у пензију.

Наставник из става 1. овог члана може задржати преузете обавезе на мастер и докторским академским студијама као ментор или члан комисија у поступку израде и одбране завршних радова односно дисертација на тим студијама и као члан комисије за избор наставника.

Одлуку о ангажовању наставника из става 1. овог члана доноси Сенат Универзитета.

Права и обавезе наставника из става 1. овог члана уређују се уговором.

V. УЧЕНИЦИ, КАДЕТИ ОДНОСНО СТУДЕНТИ И ПОЛАЗНИЦИ

1. Пријем, упис и упућивање на војношколске установе

а) Ученици

Члан 46.

На основу конкурса у средњу војну школу примају се кандидати који су завршили основно образовање, ако испуњавају опште услове предвиђене прописима о Војсци Србије и посебне услове утврђене прописом министра одбране.

Члан 47.

Конкурс за пријем кандидата на школовање расписује Министарство одбране, а текст конкурса припрема средња војна школа.

Поступак за пријем кандидата, односно селекција обухвата: медицинско-здравствену процену, психолошку процену, безбедносну проверу и провере знања.

Кандидат који успешно прође селекцију може бити примљен на школовање у средњу војну школу, у складу са плановима школовања и усавршавања професионалних припадника Војске Србије и државних службеника у Министарству одбране и стиче статус лица на школовању – ученика.

Члан 48.

Министарство одбране доноси одлуку о броју ученика за пријем у средње војне школе.

Члан 49.

Школовање ученика у средњим војним школама финансира се из буџета Републике Србије, а права и дужности ученика и Министарства одбране ближе се уређују уговором о школовању, у складу са законом.

Уговор о школовању потписују начелник средње војне школе и родитељ, односно старатељ ученика.

Уговор из става 1. овог члана закључује се по прибављеном мишљењу организационе јединице Министарства одбране надлежне за послове заштите имовинских интереса Министарства одбране и Војске Србије.

Члан 50.

Ученику на школовању у средњој војној школи Министарство одбране обезбеђује: уџбенике, школски прибор, смештај, исхрану, одећу, обућу, здравствену заштиту, трошкове превоза и месечна примања.

Ученик има обавезу:

1) да све разреде средње војне школе заврши у року и у складу са критеријумима утврђеним општим актом средње војне школе;

2) да по завршетку школовања настави школовање на Универзитету одбране, уколико је завршио средњу војну школу ради стицања општег образовања;

3) да по завршетку школовања ступи у професионалну војну службу, уколико је завршио средњу војну школу ради стицања средњег стручног образовања;

4) да надокнади стварне трошкове школовања уколико својом кривицом изгуби статус ученика или уколико не испуњава обавезе прописане законом и уговором о школовању.

Члан 51.

Статус лица на школовању – ученика престаје:

1) завршетком школовања;

2) због утврђене неспособности или ограничене способности за војну службу;

3) губитком права на упис школске године;

4) искључењем из средње војне школе;

5) на сопствени захтев – исписивањем из средње војне школе односно раскидањем уговора о школовању;

6) због других случајева прописаних законом којим се уређује средње образовање и васпитање.

У случају престанка статуса лица на школовању, лице из става 1. овог члана може наставити школовање у другој образовној установи у Републици Србији.

б) Кадети и студенти

Члан 52.

На студијске програме основних и интегрисаних академских студија које се реализују на Универзитету уписују се и школују ради пријема у професионалну војну службу лица из грађанства и ученици средњих војних школа.

Кандидати из става 1. овог члана финансирају се из буџета Републике Србије и уписом стичу статус кадета у оквиру одобреног броја кандидата за сваку школску годину.

На студије које се реализују на Универзитету могу се уписати и школовати и лица из грађанства у својству самофинансирајућих студената.

Начин пријема и ближи услови школовања лица из става 3. овог члана уређују се подзаконским прописом којим се уређује ова област и општим актом Универзитета.

Лица из грађанства из ст. 1. и 3. овог члана уписују се на основу конкурса који расписује Универзитет, у складу са својим општим актом.

Члан 53.

На студије које се реализују на Универзитету упућују се професионални припадници Војске Србије и државни службеници, у складу са плановима школовања и усавршавања професионалних припадника Војске Србије и државних службеника у Министарству одбране.

Кандидати из става 1. овог члана упућују се на школовање на основу одлуке министра одбране односно надлежног руководиоца другог државног органа и стичу статус студента и финансирају се из буџета Републике Србије.

Члан 54.

Конкурс за упис на студије расписује Универзитет.

Конкурс за упис на студије садржи: број кадета и студената за одређене студијске програме, услове за упис, мерила за утврђивање редоследа кандидата, поступак спровођења конкурса и начин и рокове за подношење жалбе на утврђени редослед кандидата.

Конкурс за упис на студије објављује се најкасније пет месеци пре почетка школске године.

Конкурс за упис на студије објављује Министарство одбране.

Члан 55.

Министарство одбране, након прибављеног мишљења Универзитета и Генералштаба Војске Србије, утврђује предлог броја кадета који се уписују на студијске програме основних и интегрисаних студија, а који не може бити већи од броја утврђеног у дозволи за рад.

Члан 56.

Кандидат за упис на студијске програме основних и интегрисаних академских студија полаже пријемни испит, у складу са општим актима Универзитета и високошколских јединица у његовом саставу.

Редослед кандидата за упис утврђује се на основу општег успеха постигнутог у средњем образовању, резултата постигнутих на пријемном испиту и провере општих способности за војну службу.

На основу критеријума утврђених конкурсом, високошколска јединица сачињава ранг-листу пријављених кандидата, а право уписа стиче кандидат који је на ранг-листи рангиран у оквиру броја кадета из члана 55. овог закона.

Приликом рангирања кандидата са истим бројем бодова, предност има кандидат чији је родитељ погинуо или рањени припадник Војске Србије.

На мастер и докторске академске студије, кандидат се уписује под условима, на начин и по поступку утврђеном општим актима Универзитета и високошколских јединица у његовом саставу.

Члан 57.

Статус кадета односно студента престаје:

- 1) завршетком студија;
 - 2) исписивањем са студија односно раскидањем уговора о школовању;
 - 3) неуписивањем школске године;
 - 4) због утврђене неспособности или ограничене способности за војну службу;
 - 5) изрицањем правоснажне пресуде за кривично дело које по посебним прописима представља сметњу за пријем у професионалну војну службу или повлачи губитак службе у Војсци Србије;
 - 6) изрицањем дисциплинске мере искључења са студија;
 - 7) због других случајева прописаних законом којим се уређује високо образовање.
- За лица из грађанства у статусу самофинансирајућег студента не односе се тач. 4) и 5) овог члана.

Члан 58.

Права и обавезе кадета односно студената и полазника уређују се уговором о школовању, у складу са прописима којима се уређује школовање у Министарству одбране и Војсци Србије.

2. Школовање и усавршавање страних држављана

Члан 59.

На Универзитету одбране могу се школовати и усавршавати и страни држављани, уколико за то постоје просторне, материјалне и кадровске могућности.

Школовање и усавршавање страних држављана реализује се на основу међународног уговора који Влада или Министарство одбране закључи са владама или министарствима других држава за потребе њихових оружаних снага и подзаконским прописом којим се уређује ова област.

Начин пријема и ближе услове школовања, усавршавања и војно стручног оспособљавања страних држављана на Универзитету и јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије уређује министар одбране.

3. Школовање и усавршавање у иностранству

Члан 60.

Школовање и усавршавање професионалних припадника Војске Србије у иностранству врши се у складу са интересима политике одбране и потребама и могућностима Министарства одбране.

Школовање у иностранству може се реализовати само према плановима школовања и усавршавања професионалних припадника Војске Србије и државних службеника у Министарству одбране на студијским програмима високошколске установе у иностранству чије се јавне исправе могу вредновати и признати у Републици Србији, у складу са законом којим се уређује високо образовање.

Услове и начин упућивања професионалних припадника Војске Србије на школовање и усавршавање у иностранство уређује министар одбране.

4. Школовање на другим универзитетима у Републици Србији

Члан 61.

Школовање професионалних припадника Војске Србије на другим универзитетима у Републици Србији врши се према потребама Министарства одбране и Војске Србије.

Потребе за школовањем из става 1. овог члана исказују се у плановима школовања и усавршавања професионалних припадника Војске Србије и државних службеника у Министарству одбране.

Одлуку о избору кандидата за школовање из става 1. овог члана доноси министар одбране.

5. Дисциплинска одговорност ученика, кадета односно студената и полазника

Члан 62.

Ученицима средњих војних школа који не испуњавају школске обавезе или се не придржавају школског реда и дисциплине, могу се изрећи следеће васпитно-дисциплинске мере: опомена, укор и искључење из школе.

Против првостепене одлуке о изрицању васпитно-дисциплинских мера може се, у року од пет дана од дана изрицања мере, поднети жалба надлежном старешини коме је начелник средње војне школе потчињен.

Општим актом средње војне школе одређују се надлежност и поступак изрицања васпитно-дисциплинских мера.

Члан 63.

Кадет односно студент и полазник одговара за повреду школских обавеза и дисциплине која је у време извршења била утврђена општим актом високошколске установе у саставу Универзитета одбране.

За тежу повреду школских обавеза и дисциплине кадету односно студенту и полазнику може се изрећи и мера искључења са студија, односно усавршавања.

Лакше и теже повреде дисциплине, дисциплински органи и дисциплински поступак за утврђивање одговорности кадету односно студенту и полазнику утврђују се правилником о дисциплинској одговорности високошколске јединице у саставу Универзитета.

Члан 64.

Ученици, кадети односно студенти и полазници који се школују и усавршавају за потребе Министарства одбране и Војске Србије поред одговорности за повреду школских обавеза и дисциплине одговарају и за повреду правила војне дисциплине, у складу са прописима о дисциплинској одговорности у Војсци Србије.

VI. ФИНАНСИРАЊЕ ВОЈНОШКОЛСКИХ УСТАНОВА

Члан 65.

Војношколске установе стичу средства у складу са законом и својим општим актом из следећих извора:

- 1) средстава која обезбеђује оснивач за потребе војног образовања;
 - 2) школарине;
 - 3) донација, поклона и завештања;
 - 4) средстава за финансирање научноистраживачког и стручног рада;
 - 5) пројеката и уговора у вези са реализацијом наставе, истраживања и консултантских услуга;
 - 6) накнада за комерцијалне и друге услуге;
 - 7) других извора, у складу са законом.
- Средствима из става 1. овог члана војношколске установе управљају самостално.

Средства за обављање делатности у току једне школске године обезбеђују се у складу са програмом рада војношколске установе.

Орган управљања војношколске установе одговара Министарству одбране за наменско и економично трошење средстава додељених из буџета Републике Србије.

Средства из става 1. овог члана исказују се и евидентирају у складу са јединственом буџетском класификацијом.

Члан 66.

Средства која војношколска установа оствари могу се користити за:

- 1) набавку опреме;
- 2) међународну сарадњу;
- 3) издавачку делатност;
- 4) изворе информација и информационе системе;
- 5) библиотечки фонд;
- 6) обављање научноистраживачког и стручног рада који је у функцији подизања квалитета наставе;
- 7) научно и стручно усавршавање запослених;
- 8) развој наставно-научног подмлатка;
- 9) рад са даровитим кадетима и студентима;
- 10) рад кадетског парламента и ваннаставну делатност кадета;
- 11) трошкове репрезентације;
- 12) друге намене, у складу са законом.

Члан 67.

Средства која војна високошколска установа оствари, изузев средстава која обезбеђује оснивач, чине сопствени приход (школарина, пружање услуга трећим лицима, донација, поклон и други извори стицања).

Средствима из става 1. овог члана војна високошколска установа располаже самостално, у складу са законом.

Члан 68.

Војна високошколска установа стиче средства из школарине на основу одлуке о висини школарине за лица из грађанства и стране држављане, у складу са законом.

Одлуку из става 1. овог члана за сваку школску годину доноси орган управљања Универзитета одбра-

не, уз претходно прибављено мишљење Министарства одбране.

Мерила за утврђивање школарине и обрачун трошкова школовања утврђују се општим актом Универзитета одбране.

VII. ЕВИДЕНЦИЈА И ЈАВНЕ ИСПРАВЕ

Члан 69.

Војношколска установа води евиденције у складу са прописима о средњем образовању и васпитању и високом образовању.

Поред евиденција из става 1. овог члана, војношколска установа води и евиденције које произилазе из природе војне службе и организације и рада војних установа, у складу са прописима о одбрани и Војсци Србије.

Евиденције из ст. 1. и 2. овог члана део су јединственог информационог система војношколске установе.

На основу података из евиденције, војношколска установа издаје јавне исправе, у складу са прописима о средњем образовању и васпитању и високом образовању.

Члан 70.

Подаци уписани у евиденције из члана 69. овог закона, у складу са прописом којим се уређује заштита података о личности, прикупљају се, обрађују, користе и чувају за потребе војног образовања и за потребе Министарства одбране за обављање законом утврђених послова.

VIII. ПРИЗНАВАЊЕ СТРАНИХ ВИСОКОШКОЛСКИХ ИСПРАВА

Члан 71.

Признавање стране високошколске исправе ради наставка образовања у систему високог војног образовања, у складу са одредбама закона којим се уређује област високог образовања у Републици Србији, обавља се по поступку који се уређује општим актом Универзитета.

Орган Универзитета, надлежан за спровођење поступка признавања стране високошколске исправе води евиденцију и трајно чува документацију о спроведеним поступцима.

Члан 72.

Признавање стране високошколске исправе ради запошљавања врши се у складу са одредбама закона којима се уређује област високог образовања и национални оквир квалификација у Републици Србији.

IX. ИЗДАВАЧКА ДЕЛАТНОСТ

Члан 73.

Припремање, одобравање, издавање и избор наставно-образовне литературе за потребе средњег војног образовања и васпитања, као и њено праћење и вред-

новање током коришћења у образовно-васпитном раду врши се у складу са прописима којима се уређује издавање уџбеника и наставних средстава у Војсци Србије уз поштовање права на равноправност и недискриминацију.

Наставно-образовна литература из става 1. овог члана штампа се у складу са прописима којима се уређује издавачка делатност у Министарству одбране и Војсци Србије.

Члан 74.

Припремање, одобравање и издавање наставно-образовне литературе за потребе високог војног образовања и научноистраживачког рада од значаја за одбрану, као и стандарди квалитета и поступци за праћење и вредновање наставно-образовне литературе уређују се општим актом Универзитета, у складу са законом и општим принципима равноправности и недискриминације.

Наставно-образовна литература обухвата уџбенике и остале наставне публикације које се користе на високим војношколским установама у образовно-наставном и образовно-научном раду.

Основну наставно-образовну литературу чине основни и помоћни уџбеници (скрипте, лекције – ауторизована предавања, методички приручници, хрестоматије и збирке) и војно-научна литература.

Члан 75.

Израда наставно-образовне и војно-научне литературе планира се у складу са прописима којима се уређује издавачка делатност у Министарству одбране и Војсци Србије.

X. НАДЗОР

Члан 76.

Управни и инспекцијски надзор над радом војношколских установа врши Министарство одбране.

Стручно педагошки надзор над радом војношколских установа врши носилац функције образовања у Министарству одбране.

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 77.

Поступци избора у звање наставника и сарадника на војним високошколским установама започети према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима.

Наставници изабрани у звање доцента и ванредног професора и сарадника по прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, задржавају то звање до истека времена на које су изабрани.

Наставници изабрани у звање редовног професора у војним високошколским установама по одредба-

ма Закона о војним школама и војним научноистраживачким установама („Службени лист СРЈ”, бр. 80/94, 85/94 – исправка и 74/99 и „Службени лист СЦГ”, број 44/05) задржавају звање редовног професора, у складу са законом којим се уређује високо образовање.

Члан 78.

Наставници и сарадници који су по прописима који су важили до ступања на снагу овог закона испуњавали услове за рад у погледу степена и врсте стручне спреме могу да обављају васпитно-образовни рад у средњим војним школама.

Члан 79.

Поступци по захтеву за вредновање и признавање јавних исправа започети према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 80.

Војношколске установе настављају да раде у складу са овим законом и имају обавезу да своју организацију ускладе са одредбама овог закона, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Војне научноистраживачке установе настављају да раде и имају обавезу да своју организацију ускладе са законом којим се уређује научноистраживачка делатност, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 81.

Подзаконски акти који се доносе на основу овлашћења из овог закона донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Прописи донети за извршење Закона о војним школама и војним научноистраживачким установама настављају да се примењују уколико нису супротни одредбама овог закона, до доношења одговарајућих подзаконских аката за извршење овог закона.

Члан 82.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о војним школама и војним научноистраживачким установама („Службени лист СРЈ”, бр. 80/94, 85/94 – исправка и 74/99 и „Службени лист СЦГ”, број 44/05), осим одредаба чл. 126-150. које остају на снази до доношења прописа из члана 35. став 6. Закона о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС”, бр. 110/05, 50/06 – исправка, 18/10 и 112/15).

Члан 83.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се од 1. септембра 2018. године.

180.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о одбрани

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о одбрани, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Првог редовног заседања у 2018. години, 9. маја 2018. године.

ПР број 45

У Београду, 10. маја 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН²

о изменама и допунама Закона о одбрани

Члан 1.

У Закону о одбрани („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 88/09, 88/09 – др. закон, 104/09 – др. закон и 10/15), члан 4. тачка 9) мења се и гласи:

„9) **одбрамбени интереси** су: заштита суверености, независности и територијалне целовитости Републике Србије; заштита безбедности државе и њених грађана; очување мира и безбедности у региону и свету; војна неутралност и сарадња и партнерство са државама и међународним организацијама у области безбедности и одбране;”.

Члан 2.

У члану 9. став 2. тачка 7), брише се.

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Годишњи извештај Владе о стању припрема за одбрану разматра се на седници надлежног одбора Народне скупштине.”.

Члан 3.

У члану 12. став 2. тачка 8) мења се и гласи:

„8) усваја Годишњи извештај о стању припрема за одбрану и о томе извештава Народну скупштину;”.

Члан 4.

У члану 14. став 2. тачка 17) мења се и гласи:

„17) планирање, припремање и контролу спровођења мобилизације и активирање субјеката система одбране за извршавање задатака у ратном и ванредном стању, у складу са законом и одлукама надлежних органа;”.

Тачка 19) мења се и гласи:

„19) одређивање програма обуке и уређивање начина и поступка планирања и спровођења планова обуке грађана за одбрану земље преко надлежних територијалних органа Министарства одбране, у сарадњи са субјектима система одбране и Генералштабом Војске Србије;”.

У тачки 20), после речи: „планирање” додају се запета и реч: „сарадња”.

После тачке 25) додаје се тачка 25а), која гласи:

„25а) уређивање начина, поступка, рационализације и унапређења саобраћаја и транспорта људи и средстава у систему одбране;”.

У тачки 27) после речи: „војних комплекса” брише се запета, а речи: „војних објеката и објеката војне инфраструктуре” замењују се речима: „и војних објеката”.

Тачка 35) мења се и гласи:

„35) доношење аката о организацији Министарства одбране и Војске Србије;”.

Тачка 39) мења се и гласи:

„39) ближе уређивање начина и поступка израде предлога средњорочног и финансијског плана у Министарству одбране и Војсци Србије, у складу са законом којим се уређује буџетски систем;”.

После тачке 58) додаје се тачка 58а), која гласи:

„58а) уређивање планирања развоја система одбране;”.

Члан 5.

У члану 15. став 2. тачка 5) после речи: „припрему” додаје се реч: „предлога”.

Члан 6.

У члану 21. додаје се став 2, који гласи:

„За потребе обезбеђења средстава за финансирање функционисања и унапређења службе трагања и спасавања војних ваздухоплова и за развој способности Војске Србије за учешће у систему трагања и спасавања за потребе цивилног ваздухопловства може се основати буџетски фонд.”.

Члан 7.

У члану 22. став 2. брише се.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 2. и 3.

У досадашњем ставу 3. који постаје став 2. после речи: „Војске Србије”, додају се речи: „и цивилне одбране”.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 3. речи: „из става 3. овог члана” замењују се речима: „из става 2. овог члана”.

Члан 8.

У члану 23а став 1. мења се и гласи:

„У Министарству одбране води се евиденција о погинулим, несталим, рањеним, заробљеним и убијеним припадницима оружаних снага бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије за период од 1991. до 19. маја 1992. године и евиденција о несталим;”.

² Објављена у „Службеном гласнику РС”, број 31 од 27. априла 2018. године.

лим и погинулим припадницима Војске Југославије на територији Савезне Републике Југославије за период од 23. марта 1998. године до 26. јуна 1999. године и за период од 23. марта 2001. године до 30. јуна 2001. године, ради издавања исправа физичким лицима и органима државне управе који решавају о правима по основу учешћа у оружаним сукобима и борбеним дејствима, у складу са прописима којима се уређује управни поступак и заштита података о личности.”.

Члан 9.

У члану 24. став 2. тачка 3) мења се и гласи:

„3) организују и прате стање припрема за одбрану субјеката из делокруга својих надлежности и одговарају за њихово спровођење;”.

Члан 10.

У члану 29. став 2. тачка 1) речи: „који су саставни део Плана одбране Републике Србије”, бришу се.

Члан 11.

У члану 39. став 1. после речи: „Републике Србије” запета и речи: „гранични појас”, бришу се.

Члан 12.

Назив члана 44. и члан 44. мењају се и гласе:

„Материјално и финансијско пословање

Члан 44.

Министар одбране уређује материјално и финансијско пословање Војске Србије и контролу трошкова Војске Србије, у складу са прописима којима се уређује материјално и финансијско пословање и контрола за буџетске кориснике.”.

Члан 13.

После члана 44. додаје се назив члана, који гласи:
„Логистичка подршка Војске Србије”.

Члан 14.

У члану 45. став 2. мења се и гласи:

„Логистичку подршку из става 1. овог члана обављају установе и јединице Војске Србије, као и војне установе које су организационо и функционално везане за Министарство одбране, у којима се обављају послови за потребе логистичке подршке Војске Србије, које немају статус правног лица, односно које послују по прописима који се примењују на буџетске кориснике.”.

Ст. 3. и 4. бришу се.

Досадашњи став 5. постаје став 3.

Члан 15.

После члана 46. додају се назив члана и члан 46а, који гласе:

„Војне установе које послују по принципу стицања и расподеле добити

Члан 46а

Логистичку подршку из члана 45. овог закона, као и друге послове за потребе Министарства одбране и Војске Србије могу обављати војне установе које су организационо и функционално везане за Министарство одбране, које обављају производну и услужну делатност, делатност изградње и одржавања објеката инфраструктуре, физичко-техничко обезбеђење и друге делатности и послују по принципу стицања и расподеле добити, а које уписом у одговарајући регистар стичу статус правног лица.

Поред војних установа из става 1. овог члана, логистичку подршку и друге послове за потребе Министарства одбране и Војске Србије могу обављати и:

1) једночлана привредна друштва образована од постојећих војних установа;

2) привредна друштва и предузетници који су основани и послују у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

3) јавна предузећа и установе које су основане и послују у складу са прописима о јавним предузећима и установама.

Војне установе из става 1. овог члана и једночлана привредна друштва из става 2. тачка 1) овог члана оснива Влада, на предлог министра одбране.”.

Члан 16.

У члану 47. став 2. брише се.

Члан 17.

У члану 51. став 1. мења се и гласи:

„Радној обавези подлежу сви за рад способни пунолетни грађани до навршене године живота у којој су, у складу са важећим прописима, остварили услове за стицање права из пензијског и инвалидског осигурања, а немају ратни распоред у Војсци Србије.”.

Члан 18.

Члан 60а мења се и гласи:

„Члан 60а

Начин обучавања и категорију грађана коју ће за потребе одбране земље обучавати Министарство одбране уређује Влада, на предлог министра одбране.”.

Члан 19.

У члану 62. додаје се став 3, који гласи:

„Остала привредна друштва, друга правна лица и предузетници имају обавезу да из свог делокруга, на захтев Министарства одбране, достављају податке од значаја за одбрану.”.

Члан 20.

У члану 68. став 5. брише се.

Члан 21.

У члану 76. додаје се нови став 2, који гласи:

„Удружење које делује на територији Републике Србије, а своје деловање тежишно заснива у области ма од значаја за одбрану и својим програмом и практичним деловањем, масовношћу и организованошћу доприноси јачању система одбране, може стећи статус удружења од посебног значаја за одбрану.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Досадашњи став 3. који постаје став 4. мења се и гласи:

„Критеријуме и поступак за стицање статуса удружења од посебног значаја за одбрану из става 2. овог члана и доделу средстава из става 3. овог члана прописује министар одбране.”

Члан 22.

У члану 81. став 7. после речи: „подлежу безбедносној провери” додају се речи: „и издаје им се одговарајући сертификат у складу са законом којим се уређује заштита тајности података.”

Члан 23.

Члан 102. мења се и гласи:

„Члан 102.

Тајни подаци који се односе на систем одбране означени као подаци од интереса за националну безбедност Републике Србије, као и тајни подаци настали у раду команди, јединица и установа Војске Србије, чијим би откривањем неовлашћеним лицима настала штета, штите се у складу са законом којим се уређује заштита тајности податка и не могу се учинити доступним јавности.

Тајним подацима значајним за систем одбране сматрају се:

1) подаци и документа од значаја за систем националне безбедности, чијим би откривањем неовлашћеним лицима могла настати штета по интересе и циљеве у области одбране;

2) подаци о плановима употребе Војске Србије, ратној организацији и формацији команди, јединица и установа Војске Србије, подаци о борбеним и другим материјалним средствима, односно врстама покретних ствари намењених потребама одбране, чијим би откривањем неовлашћеним лицима могла настати штета по оперативну и функционалну способност Војске Србије;

3) подаци о патентима значајним за одбрану земље и средствима и уређајима намењеним одбрани који су у процесу усвајања и испитивања;

4) подаци о војним објектима и другим непокретностима значајним за одбрану земље, изузев података који су према прописима о заштити животне средине неопходни за процену утицаја на животну средину;

5) подаци о предузетим мерама, радњама и поступцима садржани у одлукама, наређењима, саопштењима и другим актима у области одбране земље, чије би откривање нанело штету интересима снага одбране.

Влада на предлог Министарства одбране ближе уређује податке значајне за систем одбране који се морају чувати и штитити у складу са законом којим се уређује заштита тајности података, послове од посебног значаја за систем одбране које у државним органима, предузећима и другим правним лицима треба штитити применом посебних мера безбедности, као и критеријуме за попуну радних места на којима се ови задаци и послови обављају.”

Члан 24.

У члану 105. став 3. мења се и гласи:

„Начин прибављања, располагања, коришћења, управљања и одржавања непокретних ствари из става 1. овог члана прописује министар одбране.”

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Начин вођења посебне евиденције о непокретностима из става 1. овог члана и вредносно праћење под условима прописаним законом којим се уређује државни премер и катастар, као и начин и поступак пописа непокретности, прописује министар одбране.”

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 5. и 6.

Члан 25.

После члана 105. додаје се нови члан 105а, који гласи:

„Члан 105а

Стабилну специфичну опрему која се користи у Министарству одбране и Војсци Србије чине све непокретне ствари које у току експлоатације раде у условима посебног ризика, као што су: котлови, опрема под притиском, уређаји на гас, уређаји који се користе у експлозивној средини, инсталације и друга специфична опрема у области одбране.

Стабилна специфична опрема из става 1. овог члана подлеже техничкој контроли коју врше одговорна стручна лица у Министарству одбране.

Начин и услове за обављање послова техничке контроле над стабилном специфичном опремом прописује министар одбране.”

Члан 26.

У члану 107б после става 7. додаје се став 8, који гласи:

„Војно правобранилаштво може по потреби ангажовати судске вештаке одговарајуће струке са листе судских вештака.”

Члан 27.

У члану 107г став 1. речи: „из састава професионалних припадника Војске Србије”, бришу се.

Члан 28.

Члан 107д став 1. мења се и гласи:

„Запослени у Војном правобранилаштву су: секретар Војног правобранилаштва, правобранилачки помоћници, правобранилачки приправници и други

професионални припадници Војске Србије запослени на административно техничким и другим пратећим пословима од значаја за рад Војног правобранилаштва.”.

Члан 29.

У члану 108. став 1. речи: „професионална војна лица, која су распоређена” замењују се речима: „професионални припадници Војске Србије, који су распоређени”.

Члан 30.

После члана 108. додаје се члан 108а, који гласи:

„Члан 108а

Одредбе овог закона о правима, обавезама и одговорности запослених у Министарству одбране једнако се односе на жене и мушкарце.”.

Члан 31.

У члану 109. речи: „су прилози који садрже систематизована радна места” замењују се речима: „је преглед броја систематизованих радних и формацијских места”.

Члан 32.

У члану 112. став 1. тачка 2), мења се и гласи:

„2) ако Министарству одбране не достави податке од значаја за одбрану из свог делокруга (члан 27. став 1. и члан 62. став 3);”.

Члан 33.

У члану 113. став 1. тачка 1), брише се.

Тачке 6) и 7) мењају се и гласе:

„6) ако своје припреме и извршавање других задатака и послова не усклади са Планом одбране Републике Србије и одлукама и захтевима надлежних органа (члан 24. став 2. тачка 3) и члан 82. став 1);

7) ако не изради план одбране и ако не изради план развоја (члан 24. став 2. тачка 4), члан 28. тачка 2), члан 29. став 2. тачка 1) и члан 84. став 1);”.

Члан 34.

Прописи донети за извршавање Закона о одбрани („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 88/09, 88/09 – др. закон, 104/09 – др. закон и 10/15) ускладиће се са одредбама овог закона у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 35.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 36.

Уредба о критеријумима и поступку доделе средстава за учешће у финансирању програма рада удружења која се заснивају на активностима од значаја за

одбрану („Службени гласник РС”, бр. 100/08, 3/14 и 37/15) примењује се до ступања на снагу прописа којим ће бити уређени критеријуми и поступак за стицање статуса удружења од посебног значаја за одбрану и додела средстава за финансирање пројеката и активности удружења у областима од значаја за одбрану.

Члан 37.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

181.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о Војсци Србије, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Првог редовног заседања у 2018. години, 9. маја 2018. године.

ПР број 46

У Београду, 10. маја 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с. р.

ЗАКОН³

о изменама и допунама Закона о Војсци Србије

Члан 1.

У Закону о Војсци Србије („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 88/09, 101/10 – др. закон, 10/15 и 88/15 – УС), у члану 6. став 3. речи: „упућују на службу”, замењују се речима: „распоређују или премештају на службу”.

Став 4. мења се и гласи:

„Службом у Војсци Србије сматра се и вршење дужности цивилних лица на служби у Војсци Србије распоређених у Министарство одбране.”.

Члан 2.

У члану 18. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) доноси акта о организацији команди, јединица и установа Војске Србије на предлог начелника Генералштаба и акта о организацији организационих целина Министарства одбране чија је унутрашња организација и систематизација радних места утврђена формацијом;”.

У тач. 6) и 7) после речи: „унапређује” додају се запета и речи: „распоређује, премешта”.

После тачке 8) додаје се тачка 8а), која гласи:

³ Објављен у „Службеном гласнику РС”, број 36 од 10. маја 2018. године.

„8а) доноси план истраживања и развоја за средства наоружања и војне опреме и уређује начин и поступак истраживања развоја производње, промета и набавке наоружања и војне опреме за потребе Војске Србије;”.

После тачке 9) додаје се тачка 9а), која гласи:

„9а) доноси акта о пријему припадника страних оружаних снага у војнообразовне институције Министарства одбране ради школовања, односно усавршавања, којима се уређују услови под којима се школовање, односно усавршавање реализује;”.

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Министар одбране може овластити за обављање послова из става 1. тачка 6. овог члана овлашћене руководиоце у Министарству одбране.”.

Члан 3.

У члану 19. став 2. тач. 2) и 4) после речи: „распоредује” додају се запета и реч: „премешта”.

После тачке 8а) додаје се тачка 8б), која гласи:

„8б) упућује професионалне припаднике Војске Србије на усавршавање у организацији Војске Србије;”.

У ставу 3. после речи: „јединица” додају се запета и реч: „установа”, а речи: „из става 2. тачка 4. овог члана” замењују се речима: „из става 2. тач. 4) и 8б) овог члана”.

Члан 4.

У члану 33. став 2. брише се тачка и додају се речи: „и материјалним средствима стављеним на располагање од стране власника ствари.”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Материјалним средствима стављеним на располагање, у смислу става 2. овог члана, сматрају се средства која нису у евиденцији Министарства одбране и Војске Србије као покретна средства из пописа, а која су држављани Републике Србије и страни држављани ставили на располагање.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 5.

У члану 34. реч: „упућује” замењује се речју: „распоредује”.

Члан 6.

У члану 41. став 2. мења се и гласи:

„Подофицир који је стекао одговарајуће високо образовање предвиђено елементима формацијских места утврђених формацијом може се до навршене 43 године живота произвести у чин потпоручника под условима и на начин који пропише Влада, на предлог министра одбране.”.

Члан 7.

У члану 42. став 3. мења се и гласи:

„Уговор о раду на одређено време закључује се на временски период до три године и може се обна-

вљати, с тим да важност последњег уговора истиче крајем године у којој професионални војник, подофицир, односно официр навршава 53 године живота.”.

Став 4. мења се и гласи:

„Изузетно од одредбе става 3. овог члана, по одлуци министра одбране, уговор о раду на одређено време лицима на појединим формацијским местима или одређених специјалности може се обнављати до испуњења услова за одлазак у пензију прописаних законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.”.

Члан 8.

У члану 45. став 2. после речи: „без прекида”, додају се запета и речи: „кадет након завршетка школовања који није здравствено способан за службу у Војсци Србије у својству официра”.

Члан 9.

После члана 47. додаје се члан 47а, који гласи:

„Члан 47а

Официри и подофицири у радном односу на неодређено време могу преко Министарства одбране набављати кратко ватрено оружје и муницију.

Поступак за издавање одобрења за набављање оружја и муниције и издавање дозвола за држање и ношење оружја из става 1. овог члана, начин држања, ношења, располагања и друга питања у вези са тим оружјем, као и оружјем које официр или подофицир добије на поклон или као награду за резултате постигнуте у служби уређује министар одбране.

Војна полиција издаје одобрење за набављање оружја и муниције и дозволе за држање и ношење оружја из става 1. овог члана и води евиденцију о поднетим захтевима и издатим одобрењима за набављање оружја, основних делова оружја и муниције, издатим дозволама за држање оружја и ношење оружја за личну безбедност, одузетом и предатом оружју, као и оружју чији је нестанак пријављен.

Евиденције из става 3. овог члана чувају се трајно и у електронском облику и садрже:

1) податке о физичким лицима: име и презиме, јединствени матични број грађана, датум и место рођења, држављанство, број личне карте, односно другог идентификационог документа, адресу пребивалишта, односно боравишта, фотографију лица, занимање и својство лица у односу на оружје које је предмет захтева;

2) податке о оружју: врсту, марку, модел, калибар и фабрички број.

Податке из става 4. овог члана Војна полиција може уступити државним и другим органима и организацијама, правним и физичким лицима, у складу са законом који уређује заштиту података о личности, уколико:

1) су за пријем таквих података овлашћени законом;

2) су им подаци неопходни за извршавање послова из њихове надлежности;

3) обезбеђују заштиту података о личности.”.

Члан 10.

У члану 53. став 1. мења се и гласи:

„Војна полиција врши послове сузбијања криминалитета, контроле и одржавања војног реда и дисциплине, обезбеђења одређених личности, најзначајнијих војних објеката, докумената и наоружања, регулisaња и контроле војног путног саобраћаја, управне послове који се односе на држање и ношење оружја у складу са овим законом и послове противтерористичке заштите у Министарству одбране и Војсци Србије, а по одлуци министра одбране послове обезбеђења одређених личности и противтерористичке заштите врши и ван Министарства одбране и Војске Србије.”.

У ставу 2. после речи: „обављају и” додају се речи: „полицијске мере и радње и полицијска”.

Став 3. мења се и гласи:

„Лица која се сматрају овлашћеним службеним лицима Војне полиције, начин примене полицијских мера и радњи и полицијских овлашћења и обављање задатака и послова Војне полиције, прописује министар одбране.”.

У ставу 4. после речи: „спроводе”, додају се речи: „оперативну и”.

После става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

„Војна полиција води службене евиденције и обрађује податке о личности током обављања полицијских послова у Министарству одбране и Војсци Србије у складу са прописима који уређују евиденције и обраду података о личности у области унутрашњих послова.”.

Досадашњи ст. 6, 7. и 8. постају ст. 7, 8. и 9.

У досадашњем ставу 8. који постаје став 9, тачка 3а), мења се и гласи:

„3а) када постоје основи сумње да су учинили кривично дело на штету Министарства одбране и Војске Србије за које се гони по службеној дужности;”.

Став 9. брише се.

Досадашњи ст. 10, 11. и 12. постају ст. 9, 10. и 11.

У досадашњем ставу 12. који постаје став 11. после речи: „уређује” додају се речи: „полицијске мере и радње и полицијска”.

Члан 11.

У члану 53а став 1. мења се и гласи:

„Унутрашњу контролу рада припадника Војне полиције у погледу законитости примене полицијских овлашћења, мера и радњи врши посебна организациона јединица која се образује у саставу Управе Војне полиције (у даљем тексту: Унутрашња контрола Војне полиције).”.

Члан 12.

У члану 53б став 2. речи: „У вршењу контроле, војнополицијски инспектор има овлашћење да.” за-

мењују се речима: „У вршењу контроле, војнополицијски инспектор и припадници Унутрашње контроле Војне полиције имају овлашћења да.”.

Став 3. мења се и гласи:

„У обављању послова из става 2. овог члана војнополицијски инспектор и припадници Унутрашње контроле Војне полиције не могу се мешати у ток појединих акција Војне полиције или на други начин ометати рад или угрозити поверљивост војнополицијске акције.”.

Став 7. мења се и гласи:

„У вршењу контроле рада Војне полиције, војнополицијски инспектор и припадници Унутрашње контроле Војне полиције предузимају потребне радње, утврђују чињенично стање и прикупљају доказе.”.

Члан 13.

У члану 56. тачка 2) мења се и гласи:

„2) четири године у чину поручника;”.

Члан 14.

У члану 58. став 1. мења се и гласи:

„Ради унапређења официра и подофицира у виши чин утврђују се листе кандидата на основу критеријума које утврђује министар одбране.”.

Члан 15.

У члану 67. став 1. после тачке 5) додаје се тачка 5а), која гласи:

„5а) у стању мировања;”.

Члан 16.

У члану 69. став 2. речи: „Чин и положајна група за формацијска места” замењују се речима: „Елементи формацијског места”.

Став 6. мења се и гласи:

„Ако се неко формацијско место не може попунити официром, односно подофициром, на то формацијско место може се уз његов пристанак поставити или одредити за заступника цивилно лице на служби у Војсци Србије, односно државни службеник или намештеник, под условом да има одговарајуће образовање.”.

После става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

„Ако се неко формацијско, односно радно место не може попунити цивилним лицем на служби у Војсци Србије, односно државним службеником или намештеником, на то формацијско, односно радно место може се уз његов пристанак поставити или одредити за заступника официр, односно подофицир, под условом да има одговарајуће образовање.”.

У досадашњем ставу 7. који постаје став 8. речи: „из става 6.” замењују се речима: „из ст. 6. и 7.”.

Члан 17.

У члану 72. став 5. после речи: „Војске Србије” додају се запета и речи: „односно у други државни орган или правно лице”.

У ставу 6. после речи: „Војске Србије” додају се запета и речи: „односно у други државни орган или правно лице”.

Члан 18.

У члану 72а после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, ако није закључен међународни уговор, министар одбране може професионалном војном лицу одобрити рад у структурама међународне организације или регионалне иницијативе, под условом да то није у супротности са потребама службе.”.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

После досадашњег става 3. који постаје став 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„За време рада из става 2. овог члана професионалном војном лицу мирују права и обавезе на служби и по основу службе у Војсци Србије.”.

Досадашњи став 4. постаје став 6.

Члан 19.

После члана 72б, додаје се члан 72в, који гласи:

„Члан 72в

Офицер, односно подофицер може се у току службе распоређивати.

Под распоредом, у смислу овог члана, подразумева се промена организацијске целине, односно команде, јединице или установе Војске Србије због постављења на нову дужност приликом чега се не мења место службовања.

Професионална војна лица након пријема у професионалну војну службу распоређују се у организацијске целине, односно команде, јединице или установе Војске Србије, ради постављења на нову дужност.”.

Члан 20.

Члан 74. мења се и гласи:

„Члан 74.

Професионални припадници Војске Србије могу се упутити на школовање или усавршавање у складу са потребама Министарства одбране и Војске Србије, под условима које прописује министар одбране.

Професионални припадници Војске Србије упућени на школовање облика студија II и III степена, школују се уз рад.

Офицер, односно подофицер упућен на школовање или усавршавање у земљи и иностранству које траје најмање једну школску годину разрешава се дужности, осим лица упућених на школовање уз рад.

Лицу из става 3. овог члана време проведено на школовању или усавршавању признаје се као време проведено на служби у Војсци Србије и за то време има права свог чина и напредује, под условима прописаним овим законом, као лице које је постављено

на дужност са које је упућено на школовање или усавршавање.”.

Члан 21.

После члана 76. додају се назив члана и члан 76а, који гласе:

„ба Стање мировања

Члан 76а

Професионалном војном лицу мирују права и обавезе на служби и по основу службе у Војсци Србије, осим оних за које је овим законом или општим актом другачије одређено, ако привремено не врши службу због:

1) упућивања на рад у иностранство, или у оквиру међународно-техничке или просветно-културне сарадње, у дипломатска, конзуларна и друга представништва;

2) избора, односно именовања на функцију у државном органу или другу јавну функцију чије вршење захтева да привремено престане да ради код послодавца;

3) рада у структурама међународне организације или регионалне иницијативе у складу са чланом 72а став 2. овог закона или рада у иностранству у складу са чланом 90а став 4. овог закона.

Офицер, односно подофицер којем права и обавезе из става 1. овог члана мирују дуже од шест месеци разрешава се дужности.

Офицер, односно подофицер има право да се, у року од 15 дана од дана престанка разлога због којих му је одобрено мировање из става 1. овог члана, врати на службу у Војсци Србије.”.

Члан 22.

У члану 80. став 1. мења се и гласи:

„Држављанин Републике Србије који се на основу уговора закљученог са Министарством одбране школовао за вршење војних дужности дужан је да по завршеном школовању, односно усавршавању ступи у службу у Војсци Србије и остане у тој служби најмање двоструко време трајања школовања, усавршавања односно стипендирања.”.

Став 2. мења се и гласи:

„Професионални припадник Војске Србије који је упућен на школовање, усавршавање или специјализацију дужан је да по завршетку школовања, усавршавања или специјализације остане на служби у Војсци Србије најмање двоструко време трајања школовања, усавршавања или специјализације у земљи, а ако је школовање, усавршавање или специјализацију завршио у иностранству најмање троструко време трајања школовања, усавршавања или специјализације.”.

Став 7. мења се и гласи:

„Министар одбране прописује ближе услове и начин стипендирања за потребе Војске Србије, дужину трајања службе у Војсци Србије по завршетку одређене врсте школовања, усавршавања или специјали-

зације и поступак утврђивања и повраћаја трошкова школовања, стипендирања, специјализације, односно усавршавања, у складу са трошковима школовања, стипендирања, специјализације или усавршавања и временом проведеним по завршетку школовања, специјализације или усавршавања на служби у Војсци Србије.”.

Члан 23.

У члану 90. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Професионалном војном лицу привремено упућеном у други државни орган или правно лице припадају плата, друга новчана примања, накнада путних и других трошкова и посебна примања према одредбама овог закона, а уколико је то за њега повољније према прописима другог државног органа или правног лица, с тим да се исплата по основу наведених права врши на терет средстава другог државног органа, односно правног лица.”.

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 3, 4. и 5.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. после речи: „министар одбране” додају се запета и речи: „на основу закљученог међународног уговора.”.

Члан 24.

У члану 90а после става 3. додају се ст. 4. и 5, који гласе:

„Изузетно, министар одбране може професионалном припаднику Војске Србије одобрити рад у иностранству ради извршавања обавеза преузетих уговором закљученим између домаћег и иностраног правног лица, под условом да извршење таквог уговора није у супротности са потребама службе.

За време рада из става 4. овог члана професионалном припаднику Војске Србије мирују права и обавезе на служби и по основу службе у Војсци Србије.”.

Члан 25.

У члану 92. после става 1. додају се нови ст. 2. и 3, који гласе:

„Професионалном војном лицу припада накнада трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора, када се за такву врсту накнаде стекну услови у буџету Републике Србије, у висини коју утврди Влада.

Изузетно од става 2. овог члана, уколико је исхрана током рада обезбеђена на други начин, професионално војно лице не остварује по том основу право на накнаду трошкова.”.

У досадашњем ставу 2. који постаје став 4. после речи: „подофициру” додају се речи: „који су у радном односу на неодређено време”, а после речи: „за закуп стана,” додају се речи: „накнада дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања.”.

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 26.

У члану 95. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Влада утврђује посебну основицу за обрачун плата професионалних војних лица.

Основица из става 1. овог члана не може бити нижа од 75% од просечне месечне зараде у Републици Србији исплаћене у месецу који претходи месецу у којем се утврђује основица, према последњем коначно објављеном податку органа надлежног за послове статистике, а уколико то не омогућавају одобрена средства у буџету Републике Србије намењена за плате, Влада може у складу са одобреним средствима утврдити нижу основицу за обрачун плата професионалних војних лица.”.

Члан 27.

У члану 97. став 2. тачка се замењује запетом и додају се речи: „о чему процену и мишљење даје медицина рада надлежне војноздравствене установе.”.

Члан 28.

У члану 104. став 2. тачка 1) мења се и гласи:

„1) лицу којем је утврђен степен инвалидитета од најмање 50%;”.

Став 4. мења се и гласи:

„Годишњи одмор може се користити једнократно или у више делова.”.

Члан 29.

У члану 106. став 1. речи: „приликом порођаја супруге,” замењују се речима: „приликом рођења, односно усвојења детета,”.

У ставу 2. речи: „због порођаја супруге” замењују се речима: „због рођења, односно усвојења детета”.

Члан 30.

У члану 107. став 2. после речи: „штетне послове” додају се запета и речи: „односно послове на којима је изложено посебним напорима и повећаним ризицима”.

Члан 31.

У члану 110. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) ако је на начин прописан законом утврђено да је настао потпуни губитак способности за професионалну војну службу;”.

После тачке 3) додаје се тачка 3а), која гласи:

„3а) ако се не врати на службу у року од 15 дана од дана престанка разлога због којих му је одобрено мировање;”.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) ако му је за два последња периода оцењивања у којима су испуњени услови да буде оцењен утврђена неповољна оцена;”.

У ставу 2. тачка се замењује запетом и додају се речи: „а официру санитетске службе у звању специјалисте или доктора медицинских наука, официру у звању наставника – доктора наука на служби на Универзитету одбране и официру у научном звању до 65 година живота.”.

У ставу 5. речи: „најмање 50 година живота”, замењују се речима: „најмање 45 година живота”.

У ставу 5. тачка 4) реч: „решењем”, замењује се речима: „налазом, оценом и мишљењем”.

Члан 32.

У члану 112. став 3. тачка 3), брише се.

Члан 33.

Члан 119. мења се и гласи:

„Члан 119.

За време ратног стања официру, односно подофициру престаје професионална војна служба када наврши 60 година живота и 40 година стажа осигурања или када наврши 65 година живота.

Професионалном војнику, без обзира на остварен стаж осигурања, престаје професионална војна служба када наврши 55 година живота.

Изузетно, на предлог начелника Генералштаба, а по одлуци министра одбране, професионалном војнику који наврши 55 година живота старосна граница за престанак професионалне војне службе на појединим формацијским местима одређених специјалности, може се продужити до навршених 60 година живота.

Професионалном војном лицу престаје професионална војна служба за време ратног стања:

1) ако му престане држављанство Републике Србије;

2) ако се на начин прописан законом утврди да је настао потпуни губитак способности за професионалну војну службу;

3) ако је правоснажном пресудом војног дисциплинског суда осуђен на дисциплинску казну која повлачи губитак војне службе, односно правоснажном пресудом надлежног кривичног суда осуђен на казну затвора у трајању дужем од 12 месеци;

4) његовом смрћу.

На поступак за престанак службе професионалног војног лица за време ратног стања сходно се примењују одредбе чл. 114–118. овог закона.”.

Члан 34.

У члану 120. став 2. мења се и гласи:

„Јавни конкурс расписује Министарство одбране у магазину „Одбрана”, на веб-сајту Министарства одбране и у неком од дневних јавних гласила које излази на читавој територији Републике Србије, а оглас се доставља надлежној дирекцији Националне службе за запошљавање.”.

У ставу 3. после речи: „другог државног органа,” додају се речи: „јавне установе и друге јавне службе.”.

Члан 35.

После члана 120. додаје се члан 120а, који гласи:

„Члан 120а

У сврху пријема цивилних лица на службу у Војсци Србије без јавног конкурса води се евиденција ли-

ца заинтересованих за заснивање радног односа у Министарству одбране и Војсци Србије.

Евиденција из става 1. овог члана садржи следеће податке: презиме, име једног родитеља и име кандидата, ЈМБГ, пол, место рођења (место, општина, држава рођења), пребивалиште (место, општина), боравиште (место, општина), контакт телефон, електронска адреса за контакт (е-маил), врста и степен стручне спреме, занимање – стечено звање, назив образовне институције, просек оцена са завршеног школовања, податак да ли прихвата заснивање радног односа на радном месту за које је прописана нижа стручна спрема од оне коју поседује, радно искуство у занимању – звању, да ли је члан породице запосленог, пензионисаног, погинулог или умрлог припадника Министарства одбране и Војске Србије и жељено место рада.

Подаци из става 2. овог члана евидентирају се на посебном обрасцу који потписује лице заинтересовано за заснивање радног односа у Министарству одбране и Војсци Србије.

Прикупљање, коришћење и заштита прикупљених података обавља се у складу за законом којим се уређује заштита података о личности.

Министар одбране овлашћује лица која ће прикупљати, обрађивати и користити податке из става 2. овог члана.”.

Члан 36.

Члан 121. мења се и гласи:

„Министар одбране одређује формацијска места у Министарству одбране на која се без јавног конкурса може примити цивилно лице на службу у Војсци Србије, а на предлог начелника Генералштаба ова формацијска места одређује у Војсци Србије.”.

Члан 37.

У члану 123. став 3. после речи: „чланова комисије” додају се запета и речи: „трошкове поновног полагања стручног испита”.

Члан 38.

Члан 125. мења се и гласи:

„При избору за пријем у службу у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије додатно се вреднује чињеница да је кандидат супружник, односно члан породице погинулог професионалног припадника Војске Србије, погинулог или умрлог од последица повреда задобијених у вршењу службе у Војсци Србије, дете палог борца, супружник професионалног припадника Војске Србије премештеног из једног у друго место службовања и супружник односно члан породице професионалног војног лица.”.

Члан 39.

У члану 127. став 2. речи: „додатке на плату” замењују се речима: „увећања плате”.

Члан 40.

У члану 129. тачка 4) мења се и гласи:

„4) ако му је за два последња периода оцењивања, у којима су испуњени услови да буде оцењен, утврђена неповољна оцена;”.

Члан 41.

У члану 131. тачка 2) мења се и гласи:

„2) кад наврши 65 година живота ако има најмање 15 година стажа осигурања, ако се министар одбране и цивилно лице на служби у Војсци Србије другачије не споразумеју;”.

Члан 42.

У члану 133. речи: „или по потреби службе” бришу се.

Члан 43.

У члану 134. тачка 3а) мења се и гласи:

„3а) о формацијским местима и заступању (члан 69. став 2. и члан 71);”.

Тачка 4) мења се и гласи:

„4) о привременом упућивању по потреби службе у другу команду, јединицу или установу Војске Србије, односно у други државни орган или правно лице ради извршења одређених задатака, осим за лице чији делокруг захтева да се послови радног места обављају ван седишта јединице, односно установе Војске Србије – теренски рад (члан 72. ст. 5. и 6);

Тачке 7а) и 7б) мењају се и гласе:

„7а) о плати (члан 81);

7б) о посебним условима под којима се врши служба (члан 83);”.

После тачке 7б) додају се нове тач. 7в) и 7г), које гласе:

„7в) о увећаној плати (члан 84);

7г) о наградама и јубиларним наградама (члан 86);”.

Тачка 8) мења се и гласи:

„8) о стипендији за време школовања или усавршавања у иностранству и плати и другим примањима за време службе у иностранству (члан 80. и члан 90. ст. 2. до 5);”.

Члан 44.

У члану 141. став 2. мења се и гласи:

„Начелник Генералштаба за решавање у управним стварима може одредити и старешину на положају команданта батаљона, њему равног или вишег положаја.”.

Члан 45.

У члану 163. став 3. мења се и гласи:

„Председници војних дисциплинских судова и секретари војних дисциплинских судова морају бити официри правне службе са положеним правосудним испитом, а судије поротници Вишег војног дисциплинског суда морају бити професионални припадници Војске Србије, дипломирани правници са положеним правосудним испитом.”.

Члан 46.

Прописи донети за извршење Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 88/09, 101/10 – др. закон, 10/15 и 88/15 – УС) ускладиће се са одредбама овог закона у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

Члан 47.

Прописи за извршење овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 48.

Дозволе за ношење и држање ватреног оружја које су пре ступања на снагу овог закона издате од стране Министарства одбране и Војске Србије, односно органа чији су правни следбеници Министарство одбране и Војска Србије, замениће се дозволама издатим у складу са прописом којим ће бити уређено ношење и држање оружја из члана 9. овог закона.

Члан 49.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

182.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

У К А З

о проглашењу Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме

Проглашава се Закон о производњи и промету наоружања и војне опреме, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Првог редовног заседања у 2018. години, 9. маја 2018. године.

ПР број 47

У Београду, 10. маја 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с. р.

ЗАКОН⁴

о производњи и промету наоружања и војне опреме

І. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се производња наоружања и војне опреме у миру и условима ратног и ванредног стања као делатност од стратешког интереса, страно

⁴ Објављен у „Службеном гласнику РС“, број 36 од 10. маја 2018. године.

улагање у производњу наоружања и војне опреме, издавање дозволе и овлашћења надлежних органа, планирање мера индустријске безбедности, обезбеђења капацитета, мера безбедности и здравља на раду, заштите животне средине и заштите од пожара у производњи наоружања и војне опреме, прописују услови и поступци којима се формира групација Одбрамбена индустрија Србије, поступци приватизације произвођача наоружања и војне опреме, права и обавезе произвођача, оцењивање усаглашености са стандардима и техничким прописима, промет и транспорт наоружања и војне опреме у земљи, као и друга питања од значаја за производњу и промет наоружања и војне опреме.

Одредбе овог закона не примењују се на производњу и промет спортског и ловачког оружја и муниције, привредних експлозива, противградних ракета и средстава за ватромете.

Циљ закона

Члан 2.

Циљ овог закона је контрола и унапређење области производње и промета наоружања и војне опреме ради остваривања и заштите одбрамбених, безбедносних, економских и спољнополитичких интереса Републике Србије, њеног међународног кредибилитета и интегритета, као и развој и унапређење одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије.

Значење појединих појмова

Члан 3.

Поједини појмови употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) **наоружање и војна опрема** су убојна, борбена и техничка средства утврђена Националном контролном листом наоружања и војне опреме и друге ствари, објекти и опрема посебно израђени или прилагођени за војну намену;

2) **производња наоружања и војне опреме** је делатност од стратешког интереса за Републику Србију која обухвата: истраживање и развој наоружања и војне опреме; развој и освајање одбрамбених технологија; израду, испитивање, ремонт и усавршавање наоружања и војне опреме; демилитаризацију и утилизацију наоружања и војне опреме, изградњу и опремање капацитета за производњу наоружања и војне опреме и израду техничке документације;

3) **произвођач наоружања и војне опреме** је правно лице са седиштем у Републици Србији уписано у Регистар правних лица овлашћених за обављање послова производње наоружања и војне опреме;

4) **кооперант произвођача наоружања и војне опреме** је правно лице са седиштем у Републици Србији које на основу уговора о кооперацији за потребе произвођача наоружања и војне опреме врши делатност производње подсклопова и делова наоружања и војне опреме чији обим и сложеност не захтева поседовање дозволе за производњу наоружања и војне опреме, а у изузетним случајевима, кооперант произ-

вођача наоружања и војне опреме може бити и правно лице са седиштем ван територије Републике Србије;

5) **услуге у области производње и промета наоружања и војне опреме** су пратеће специфичне активности (интелектуалне, уметничке, стручне, занатске и др.) које за потребе производње и промета наоружања и војне опреме пружају правна или физичка лица са седиштем или пребивалиштем у Републици Србији, а у изузетним случајевима, услуге у области производње и промета наоружања и војне опреме могу пружати правна или физичка лица са седиштем или пребивалиштем ван територије Републике Србије;

6) **вршилац услуге** је правно или физичко лице које за потребе произвођача наоружања и војне опреме врши услуге у области производње и промета наоружања и војне опреме;

7) **страни улагач** је физичко лице које није држављанин Републике Србије и страно правно лице (правно лице са седиштем ван територије Републике Србије и правно лице са седиштем у Републици Србији, а у већинском је страном власништву);

8) **страно улагање у производњу наоружања и војне опреме** је улагање капитала које врши страни улагач оснивањем привредног друштва за производњу наоружања и војне опреме самостално, са другим домаћим или страним правним или физичким лицем или са Републиком Србијом, докапитализацијом произвођача наоружања и војне опреме или куповином капитала произвођача наоружања и војне опреме;

9) **капацитети за производњу наоружања и војне опреме** су објекти, лабораторије, посебно уређен простор, специјални алати и пробор, производна, мерна и друга опрема намењени за истраживање, развој, испитивање, израду, ремонт, чување и складиштење наоружања и војне опреме на које се примењују посебна правила поступања и располагања у миру, ратном и ванредном стању;

10) **ремонт наоружања и војне опреме** је делатност која обухвата превентивно и корективно одржавање наоружања и војне опреме различитог нивоа и обима захвата и њихове комбинације;

11) **усавршавање наоружања и војне опреме** је делатност којом се унапређују карактеристике наоружања и војне опреме, а обухвата модернизацију, модификацију и адаптацију;

12) **демилитаризација** је делатност којом се наоружање и војна опрема онеспособљава за сврху којој је било изворно намењено, ради даљег коришћења у цивилне сврхе или потпуног уништења, а обухвата декомпоновање наоружања и војне опреме, транспорт, складиштење, пребројавање, поступке трајне деформације и уништавање наоружања и војне опреме и његових компонената;

13) **утилизација** је делатност којом се наоружање и војна опрема из примарног облика делаборацијом и специјалним технолошким поступком преводи у други облик наоружања и војне опреме;

14) **индустријска безбедност производње наоружања и војне опреме** је систем безбедносно-заштитних мера и поступака којима се испуњавају организациони и технички услови за чување техничке докумен-

тације за производњу наоружања и војне опреме и других тајних података и спречава уништење или оштећење капацитета за производњу наоружања и војне опреме, угрожавање безбедности људских ресурса, уништење, оштећење или отуђење наоружања и војне опреме и техничке документације за производњу наоружања и војне опреме и одавање тајних података о производњи наоружања и војне опреме;

15) **безбедност и здравље на раду, заштита животне средине и заштита од пожара у производњи наоружања и војне опреме** је систем мера и поступака којима се обезбеђују безбедност и здравље на раду, заштита животне средине, заштита од пожара и експлозија, процена ризика у производњи наоружања и војне опреме и други законом прописани услови;

16) **обезбеђење капацитета за производњу наоружања и војне опреме** је систем мера и поступака којима се обезбеђују материјални, кадровски и други услови за производњу наоружања и војне опреме;

17) **ратне материјалне резерве за производњу наоружања и војне опреме** су алати, сировине, репроматеријал, производне машине, делови, склопови и подсклопови потребни за организовање производње наоружања и војне опреме у ратном и ванредном стању;

18) **техничка документација за производњу наоружања и војне опреме** јесу конструкциона и технолошка документација, документација за софтвер, конструкциона документација за специјалне алате, технолошке процедуре и инструкције, прописи о квалитету производа, документација за испитивање наоружања и војне опреме, документација за употребу и одржавање средстава, технички услови за модификацију, ремонтна документација, таблице гађања, стандарди, документација за кодификацију, метрологију и друга документација за производњу наоружања и војне опреме;

19) **документација за изградњу и опремање капацитета за производњу наоружања и војне опреме** је документација за пројектовање и извођење радова на изградњи и опремању инфраструктурних објеката за производњу наоружања и војне опреме;

20) **потврда о контроли усаглашености наоружања и војне опреме** је запис о квалитету којим се потврђује да је наоружање и војна опрема израђено у складу са прописаном техничком документацијом за производњу наоружања и војне опреме;

21) **доказ о усаглашености са захтевима квалитета наоружања и војне опреме** је запис којим се потврђује да наоружање и војна опрема задовољава дефинисане тактичко-техничке захтеве и који се доноси на основу извештаја о испитивању;

22) **промет наоружања и војне опреме у земљи** је куповина и продаја наоружања и војне опреме у земљи, куповина ради продаје наоружања и војне опреме у земљи и иностранству и послови у вези са том куповином, продајом и куповином ради продаје наоружања и војне опреме;

23) **транспорт наоружања и војне опреме** је копнени, водни и ваздушни превоз укључујући и комбиновани превоз наоружања и војне опреме на територији Републике Србије.

Врсте наоружања и војне опреме

Члан 4.

Наоружање и војна опрема, у смислу овог закона јесу:

1) ватрено оружје за војну намену закључно са калибром 15 mm (пиштољи, револвери, аутомати, пушке, пушкомитраљези и митраљези);

2) ватрено оружје за војну намену калибра изнад 15 mm (бацачи граната, минобацачи, лансери ракета и лансирне цеви, топови, хаубице и друга средства посебно конструисана за војну намену);

3) делови, склопови и опрема за наоружање и војну опрему из тач. 1) и 2) овог става (цеви, затварачи, механизми за окидање, сандуци цеви, механизми за покретање цеви, уређаји за увођење муниције у цев, лафети или платформе за уградњу оружја, осматрачке и нишанске справе, елементи система за управљање ватром и друга средства посебно конструисана за војну намену);

4) муниција, бомбе, мине, торпеда, ракете и пројектили посебно конструисани за војну намену, као и делови и склопови за ова средства;

5) барути, експлозиви, пиротехнички материјал и уређаји, ракетна горива и други иницијални елементи који се уграђују у средства из тачке 4) овог става или се самостално користе за војну намену;

6) борбена возила (тенкови, оклопни транспортери, борбена возила пешадије и друга средства посебно конструисана за војну намену);

7) ваздухоплови за војну намену (авиони, хеликоптери, беспилотне и друге летелице);

8) пловила за војну намену (чамци, бродови, подморнице и друга средства посебно конструисана за војну намену);

9) средства телекомуникације и криптозаштите посебно конструисана за војну намену;

10) електронска опрема и њене компоненте посебно конструисане за војну намену (средства за електронска и противелектронска дејства, радар и друга средства посебно конструисана за војну намену);

11) средства за заштиту од дејства нуклеарних, хемијских и биолошких средстава, средства за детекцију, дозиметрију и идентификацију за војну намену;

12) опрема за балистичку заштиту (оклопне плоче, шлемови, панцирна одећа, балистичке плоче за панцирну одећу и друга средства посебно конструисана за војну намену);

13) хладно оружје за војну намену (сабље, бајонети, самострели, лукови и стреле, борбени ножеви и друга средства посебно конструисана за војну намену);

14) специјализована опрема за војну обуку или симулацију војних сценарија;

15) техничка документација за производњу наоружања и војне опреме;

16) софтвер специјално пројектован за војну намену;

17) погонска и друга средства специјално пројектована за експлоатацију и одржавање наоружања и војне опреме из тач. 1), 2), 4), 6), 7) и 8) овог става;

18) друга средства и њихове компоненте посебно конструисане за војну намену која су обухваћена Националном контролном листом наоружања и војне опреме, а нису наведена у тач. 1)–17) овог става, осим средстава и њихових компонената која су прописана другим законом;

19) капацитети и средства за производњу наоружања и војне опреме из тач. 1)–18) овог става;

20) средства за војну намену која се користе за употребу, руковање, чување, складиштење и одржавање наоружања и војне опреме из тач. 1)–18) овог става.

II. ПРОИЗВОДЊА НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ У МИРУ

Производња наоружања и војне опреме у миру за потребе органа, организација и правних лица у земљи

Члан 5.

Производња наоружања и војне опреме у миру за потребе органа, организација и правних лица у земљи врши се ради достизања способности Војске Србије и других снага одбране, а на основу опредељења исказаних у Дугорочном плану развоја система одбране Републике Србије и плановима опремања.

Члан 6.

Производња наоружања и војне опреме за потребе Министарства одбране, министарства надлежног за унутрашње послове и служби безбедности врши се на основу уговора које та министарства и службе закључују са произвођачима.

Члан 7.

Производња наоружања и војне опреме за потребе других државних органа и организација, привредних друштава и других правних лица ради обављања послова из њихове надлежности, односно њихове делатности врши се на основу уговора које ти правни субјекти закључе са произвођачима.

Производња наоружања и војне опреме за потребе извоза

Члан 8.

Производња наоружања и војне опреме за потребе извоза врши се на основу планова производње за потребе извоза и/или уговора закљученог између произвођача наоружања и војне опреме и страног купца.

Уговор о производњи наоружања и војне опреме за потребе извоза, осим страног купца из става 1. овог члана, са произвођачем може закључити и правно лице уписано у Регистар лица овлашћених за обављање послова извоза и увоза наоружања и војне опреме, пружање брокерских услуга и техничке помоћи.

Члан 9.

Произвођач наоружања и војне опреме који користи техничку документацију у својини Републике

Србије у обавези је да изврши накнаду по основу економског искоришћавања (ројалити) за наоружање и војну опрему произведену за потребе извоза.

Висина накнаде из става 1. овог члана утврђује се уговором између произвођача наоружања и војне опреме и овлашћеног органа носиоца права својине на техничку документацију за производњу наоружања и војне опреме.

Основни критеријуми за утврђивање висине накнаде јесу обим, сложеност и ниво технолошке развијености наоружања и војне опреме.

Приход остварен по основу накнаде из става 1. овог члана има карактер сопственог прихода у складу са одредбама закона којим се уређује буџетски систем.

Страно улагање у производњу наоружања и војне опреме

Члан 10.

Страном улагачу може се одобрити улагање у области производње наоружања и војне опреме под условима утврђеним овим законом.

Страном улагачу може се одобрити улагање у капитал оснивањем привредног друштва за производњу наоружања и војне опреме самостално, са другим домаћим или страним правним или физичким лицем или са Републиком Србијом, докапитализацијом произвођача наоружања и војне опреме и куповином капитала произвођача наоружања и војне опреме.

Страни улагач у области производње наоружања и војне опреме и законски заступник страног улагача не може бити правно или физичко лице које је:

1) под мерама ограничавања које Република Србија уводи или примењује на основу закона којим се уређују међународне мере ограничавања;

2) кажњено пред надлежним органима у Републици Србији због незаконитог поступања у области производње, увоза и извоза наоружања и војне опреме у последњих десет година.

Члан 11.

Правно лице у коме је страни улагач већински власник може да буде уписано у Регистар правних лица овлашћених за обављање послова производње наоружања и војне опреме ако испуњава све услове прописане одредбама овог закона.

Члан 12.

Страни улагач у обавези је да поднесе Министарству одбране захтев за прибављање сагласности за улагање капитала.

Уз захтев из става 1. овог члана, страни улагач доставља елаборат о страном улагању.

Елаборат о страном улагању, нарочито, садржи:

1) податке о страном улагачу (правно или физичко лице, структура капитала, претежна делатност, остварени пословни резултати у претходне три године, искуства и производне могућности у области која је предмет улагања и др.);

2) одлуку скупштине правног лица којом се прихвата страном улагање (уколико се ради о куповини капитала или докапитализацији тог правног лица) или одлуку о заједничком улагању са страним улагачем (уколико се ради о оснивању заједничког правног лица за производњу наоружања и војне опреме);

3) податке о планираном страном улагању у погледу:

(1) избора начина улагања из члана 10. став 2. овог закона,

(2) вредности улагања, начина обезбеђења улагања и гаранција, обима и начина финансирања текућег пословања,

(3) циљних тржишта и планова извоза,

(4) планираног производног програма и обима производње,

(5) примене нових технологија и доградње или изградње капацитета за производњу наоружања и војне опреме,

(6) начина обезбеђења сировина и полупроизвода,

(7) права интелектуалне својине која су предмет улагања,

(8) програма заштите животне средине којим се гарантује да ће примењене технологије у производњи наоружања и војне опреме испуњавати захтеве за заштитом животне средине у складу са законом.

Члан 13.

Страном улагање мора бити усклађено са одбрамбеним, безбедносним и спољнополитичким интересима Републике Србије.

Министарство одбране у поступку одлучивања по захтеву из члана 12. став 1. овог закона прибавља мишљења ресорних министарстава и безбедносних служби, анализира утицај страног улагања на одбрану, развој одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије и њен извозни потенцијал, заштиту здравља људи, животну средину, националну и јавну безбедност Републике Србије и у складу с тим припрема предлог одлуке.

Захтев из члана 12. став 1. овог закона одбија се ако страном улагање може имати штетне последице по одбрану, националну и јавну безбедност, заштиту здравља људи и животну средину.

Влада на предлог Министарства одбране доноси одлуку о прихватању или одбијању захтева страног улагача из члана 12. став 1. овог закона у року од 120 дана од дана пријема захтева.

Регистар произвођача

Члан 14.

Производњом наоружања и војне опреме у миру може се бавити правно лице коме је издата дозвола за производњу наоружања и војне опреме.

Правно лице из става 1. овог члана може бити:

1) привредно друштво основано у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

2) јавно предузеће и друштво капитала основано у складу са законом којим се уређују јавна предузећа;

3) високошколска установа основана у складу са законом којим се уређује високо образовање;

4) институт основан у складу са законом којим се уређује научноистраживачка делатност.

Правно лице из става 1. овог члана уписује се у Регистар правних лица овлашћених за обављање послова производње наоружања и војне опреме (у даљем тексту: Регистар произвођача).

Регистар произвођача води се у електронском облику и јавно је доступан преко интернет странице Министарства одбране.

У Регистар произвођача уносе се следећи подаци: назив, седиште, порески идентификациони број и матични број правног лица, класификација делатности, број и датум решења о издавању дозволе за производњу наоружања и војне опреме, период на који је дозвола издата и рок важења дозволе.

Начин уписа и вођења Регистра произвођача прописује министар одбране.

Изузетно од става 1. овог члана, производњом наоружања и војне опреме могу се бавити и установе Министарства одбране и министарства надлежног за унутрашње послове и организационе целине безбедносних служби у складу са одлуком тих органа и безбедносних служби.

Законски заступник произвођача наоружања и војне опреме

Члан 15.

Законски заступник произвођача наоружања и војне опреме мора бити држављанин Републике Србије са пребивалиштем на територији Републике Србије.

III. ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛЕ ЗА ПРОИЗВОДЊУ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

Дозвола за производњу наоружања и војне опреме

Члан 16.

Дозволу за производњу наоружања и војне опреме издаје Министарство одбране са роком важења до пет година.

Дозвола за производњу наоружања и војне опреме може се продужити након истека рока из става 1. овог члана.

Услови за издавање дозволе

Члан 17.

Дозволу за производњу наоружања и војне опреме може добити правно лице које је поднело захтев за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме и испуњава услове у погледу капацитета за производњу наоружања и војне опреме, техничке, технолошке и кадровске оспособљености, способности за обезбеђење квалитета наоружања и војне опреме.

ме, индустријске безбедности, безбедности и здравља на раду, заштите животне средине и заштите од пожара у производњи наоружања и војне опреме.

Критеријуми за оцену испуњености услова за производњу наоружања и војне опреме

Члан 18.

Критеријумима за оцену испуњености услова за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме, нарочито, се вреднује:

1) значај производње наоружања и војне опреме са аспекта потреба одбране (значај производа и капацитета за производњу наоружања и војне опреме);

2) заступљеност производње наоружања и војне опреме у укупној производњи правног лица;

3) стање резултата пословања правног лица;

4) стање и планови развоја, раста или изградње:

(1) капитал (висина, структура и др.),

(2) капацитети за производњу наоружања и војне опреме (капацитет објеката и производне опреме, њихова старост, својина, постојање заложног права и др.),

(3) кадровска структура (просечна старост, заступљеност производног и инжењерског кадра, заступљеност стално запослених у односу на укупан број запослених лица и компетентност, сертификат за приступ тајним подацима),

(4) индустријска безбедност производње наоружања и војне опреме,

(5) способност за обезбеђење безбедности и здравља на раду, заштите животне средине и заштите од пожара у производњи наоружања и војне опреме,

(6) способност за обезбеђење квалитета наоружања и војне опреме,

(7) способност за истраживање и развој (улагање у истраживање и развој, заступљеност производа из сопственог, заједничког или туђег развоја, заступљеност кадра који се бави развојем у структури кадра),

(8) способност за обезбеђење сировина и полупроизвода (аутономност ланаца снабдевања, зависност од увоза и значај са аспекта производње стратешких сировина),

(9) технологије и техничка документација за производњу наоружања и војне опреме (сопствена, лиценца и др.).

Оцена степена испуњености услова за производњу наоружања и војне опреме у складу са Критеријумима из става 1. овог члана основ је за одређивање рока важења дозволе из члана 16. овог закона.

Критеријуме за оцену испуњености услова за производњу наоружања и војне опреме прописује министар одбране.

Захтев за издавање дозволе

Члан 19.

Уз захтев за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме правно лице прилаже:

1) оснивачки акт;

2) статут (уколико постоји обавеза по закону);

3) изјаву о прихватању надзора над производњом наоружања и војне опреме;

4) преглед наоружања и војне опреме произведене по претходно издатим дозволама за производњу, ако их је било, и изјава о својини над техничком документацијом за производњу наоружања и војне опреме;

5) предлог производног програма за период од пет година;

6) финансијске показатеље о пословању правног лица у претходне три године;

7) елаборат о унутрашњој организацији, броју и структури запослених и пројекцији запошљавања;

8) елаборат о постојећим и планираним капацитетима, техничкој и технолошкој оспособљености за производњу наоружања и војне опреме;

9) документ о способности за обезбеђење квалитета наоружања и војне опреме;

10) план индустријске безбедности производње наоружања и војне опреме;

11) сертификат за приступ тајним подацима;

12) доказ о извршеној уплати републичке административне таксе.

Законски заступник правног лица потписује и оверава печатом правног лица изјаву из става 1. тач. 3) и 4) овог члана.

Правно лице које је основано у периоду краћем од три године прилаже финансијске показатеље о пословању из става 1. тачка 6) овог члана за период у којем је било у обавези да их израђује по закону.

Ако правно лице које поднесе захтев за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме из члана 19. став 1. овог закона не изјави да ће само прибавити доказе, Министарство одбране је у обавези да прибави:

1) доказ о држављанству и месту пребивалишта законског заступника;

2) доказ да законски заступник није осуђиван на казну затвора од најмање шест месеци, односно да му није изречена мера безбедности или заштитна мера забране вршења делатности, као и да се против њега не води кривични поступак за кривична дела против живота и тела, слобода и права човека и грађанина, јавног реда и мира, полне слободе, имовине, привреде, опште сигурности људи и имовине, безбедности рачунарских података, уставног уређења и безбедности Републике Србије, државних органа, правосуђа, правног саобраћаја, службене дужности, човечности и других добара заштићених међународним правом, Војске Србије, права по основу рада, права интелектуалне својине и животне средине;

3) друге податке о свим оним чињеницама о којима службену евиденцију води други државни орган, а које су од значаја за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме.

Члан 20.

Правно лице које је поднело захтев за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме у

области демилитаризације и утилизације наоружања и војне опреме дужно је да приложи и елаборат о испуњености услова за демилитаризацију и утилизацију наоружања и војне опреме.

Елаборат о испуњености услова из става 1. овог члана, нарочито, садржи процедуре за спровођење демилитаризације и утилизације наоружања и војне опреме на безбедан и еколошки прихватљив начин.

Одлучивање по захтеву за издавање дозволе

Члан 21.

Министарство одбране у обавези је да у року од 60 дана од дана подношења захтева за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме донесе решење којим одлучује о поднетом захтеву.

Подносиоцу захтева који је уз захтев приложио потребне доказе из чл. 19. и 20. овог закона и код кога је утврђено да су испуњени сви услови из члана 17. овог закона Министарство одбране доноси решење о издавању дозволе за производњу наоружања и војне опреме.

Рок важења дозволе за производњу наоружања и војне опреме утврђује се на основу оцене испуњености услова за производњу наоружања и војне опреме из члана 18. овог закона.

Члан 22.

Ако подносилац захтева не достави уредан захтев, а у остављеном року од 30 дана не отклони утврђене недостатке, Министарство одбране доноси решење о одбацивању захтева за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме.

Ако подносилац захтева не испуни неки од услова из члана 17. овог закона, а у остављеном року од 90 дана не отклони утврђене недостатке, Министарство одбране доноси решење о одбијању захтева за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме.

Поновни захтев за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме правно лице може поднети најраније шест месеци од дана доношења решења о одбацивању или одбијању захтева.

Члан 23.

Министарство одбране у поступку одлучивања по захтеву за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме може затражити мишљење других државних органа.

Ако се на инсталираним капацитетима за производњу наоружања и војне опреме производи спортско и ловачко оружје и муниција, привредни експлозиви, противградне ракете и средства за ватромете, Министарство одбране у поступку одлучивања по захтеву за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме ангажује одговорно лице из министарства надлежног за унутрашње послове.

Члан 24.

Министарство одбране доноси решење о одузимању дозволе за производњу наоружања и војне опреме ако се утврди:

- 1) да је издата на основу неистинитих података;
- 2) да је дошло до промена код произвођача наоружања и војне опреме којима се крше одредбе овог закона, других закона и прописа које могу негативно да утичу на безбедносне и одбрамбене интересе Републике Србије;
- 3) да произвођач наоружања и војне опреме спречава вршење надзора;
- 4) да произвођач наоружања и војне опреме није, у за то утврђеном року, отклонио неправилности или незаконитости утврђене приликом вршења надзора;
- 5) да је над произвођачем наоружања и војне опреме покренут стечајни поступак;
- 6) да је произвођач наоружања и војне опреме изгубио производну способност.

Члан 25.

Произвођач наоружања и војне опреме којем је на основу члана 24. овог закона одузета дозвола за производњу наоружања и војне опреме може поднети захтев за поновно издавање дозволе по истеку рока од једне године од дана доношења решења о одузимању дозволе.

Коначност решења

Члан 26.

Решење из чл. 21, 22. и 24. овог закона коначно је.

Евиденција о издатим и одузетим дозволама за производњу наоружања и војне опреме, одбаченим и одбијеним захтевима за издавање дозволе и извршеном надзору

Члан 27.

Евиденција о издатим и одузетим дозволама за производњу наоружања и војне опреме, одбаченим и одбијеним захтевима за издавање дозволе и извршеном надзору води се у Министарству одбране.

Евиденција из става 1. овог члана, нарочито, садржи:

- 1) редни број уписа;
- 2) број и датум уписа;
- 3) врсту уписа (захтев или допуна захтева за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме, захтев за проширење дозволе за производњу наоружања и војне опреме, налог овлашћеног лица за вршење надзора и др.);
- 4) податке о правном или физичком лицу (произвођач наоружања и војне опреме, кооперант, вршилац услуге назив, седиште или пребивалиште, порески идентификациони број и матични број);
- 5) врсту решења (решење о издавању дозволе за производњу наоружања и војне опреме, решење о издавању дозволе за проширење производње наоружања и војне опреме, решење о одузимању дозволе за производњу наоружања и војне опреме, решење о одбацивању захтева за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме, решење о одбијању захте-

ва за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме, решење о забрани закључења уговора са кооперантом произвођача наоружања и војне опреме и вршиоцем услуга за потребе произвођача наоружања и војне опреме и др.;

6) број и датум решења;

7) период издавања дозволе, одузимања дозволе и забране вршења услуга;

8) кључне разлоге за издавање дозволе, одузимање дозволе, одбацивање захтева, одбијање захтева, за забрану закључења уговора и др.;

9) област производње наоружања и војне опреме из члана 3. став 1. тачка 2) овог закона;

10) класификацију економских активности правног лица;

11) врсте наоружања и војне опреме из члана 4. овог закона.

Образац дозволе и начин вођења евиденција

Члан 28.

Министар одбране прописује начин издавања и изглед обрасца дозволе за производњу наоружања и војне опреме и начин вођења Евиденције о издатим и одузетим дозволама за производњу наоружања и војне опреме, одбаченим и одбијеним захтевима за издавање дозволе и извршеном надзору.

Годишњи извештај

Члан 29.

Министарство одбране доставља Одбору за одбрану и унутрашње послове Народне скупштине Републике Србије Годишњи извештај са прегледом решења о издатим и одузетим дозволама за производњу наоружања и војне опреме, о забрани закључења уговора са кооперантом произвођача наоружања и војне опреме и вршиоцем услуга за потребе произвођача наоружања и војне опреме и о одбаченим и одбијеним захтевима за издавање дозволе.

Годишњи извештај из става 1. овог члана доставља се до 31. јануара текуће године за претходну годину.

IV. ИНДУСТРИЈСКА БЕЗБЕДНОСТ, ОБЕЗБЕЂЕЊЕ КАПАЦИТЕТА, БЕЗБЕДНОСТ И ЗДРАВЉЕ НА РАДУ, ЗАШТИТА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ И ЗАШТИТА ОД ПОЖАРА У ПРОИЗВОДЊИ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

План индустријске безбедности производње наоружања и војне опреме

Члан 30.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да има и спроводи План индустријске безбедности производње наоружања и војне опреме.

План индустријске безбедности производње наоружања и војне опреме садржи:

1) процену угрожености капацитета за производњу наоружања и војне опреме од различитих облика спољних утицаја;

2) мере безбедности и заштите наоружања и војне опреме, капацитета за производњу наоружања и војне опреме и техничке документације за производњу наоружања и војне опреме и начин њиховог спровођења;

3) мере и поступке који се предузимају у случају нарушавања индустријске безбедности.

Произвођач наоружања и војне опреме прибавља сагласност Министарства одбране на План безбедности производње наоружања и војне опреме.

Безбедносна провера лица која се примају у радни однос или су у радном односу

Члан 31.

Произвођач наоружања и војне опреме врши пријем лица у радни однос на основу општих услова о заснивању радног односа и посебних услова у погледу безбедности људи и имовине.

Радна места на којима се обављају послови и задаци са посебним условима из става 1. овог члана утврђују се општим актом произвођача наоружања и војне опреме.

Члан 32.

Лице које се прима у радни однос или је у радном односу код произвођача наоружања и војне опреме на радном месту на којем се обављају послови и задаци из члана 31. став 2. овог закона подлеже:

1) одговарајућој безбедносној провери ако има могућност приступа тајним подацима;

2) основној безбедносној провери у складу са законом који уређује тајност података, ако обавља послове и задатке који подразумевају рад са убојним средствима и опасним материјама.

Евиденција о капацитетима за производњу наоружања и војне опреме

Члан 33.

Министарство одбране води Евиденцију о капацитетима за производњу наоружања и војне опреме на основу података из члана 19. став 1. тачка 8) овог закона.

Евиденција из става 1. овог члана садржи податке о:

1) објектима, лабораторијама и посебно уређеном простору намењеним за истраживање, развој, испитивање, израду и ремонт наоружања и војне опреме;

2) објектима и посебно уређеном простору намењеним за чување и складиштење наоружања и војне опреме;

3) специјалном алату и прибору, производној, мерној и другој опреми намењеним за истраживање, развој, испитивање, израду, ремонт, чување и складиштење наоружања и војне опреме.

Тајни подаци у вези са производњом наоружања и војне опреме**Члан 34.**

Тајним подацима у вези са производњом наоружања и војне опреме сматрају се:

- 1) техничка документација за производњу наоружања и војне опреме за потребе Војске Србије и других снага одбране;
- 2) подаци из Евиденције о капацитетима за производњу наоружања и војне опреме из члана 33. овог закона;
- 3) подаци о плановима производње наоружања и војне опреме за потребе Војске Србије и других снага одбране и подаци о њиховој реализацији;
- 4) подаци о формирању, просторном размештају, коришћењу и обнављању ратних материјалних резерви за производњу наоружања и војне опреме;
- 5) подаци о војно-економској, научно-техничкој и другој сарадњи Војске Србије и других снага одбране са страним партнерима.

Тајни подаци из става 1. овог члана не могу се учинити доступним неовлашћеним лицима или продати трећим лицима без претходне сагласности Министарства одбране.

Безбедност и здравље на раду, заштита животне средине и заштита од пожара у производњи наоружања и војне опреме**Члан 35.**

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да има Елаборат о безбедности и здрављу на раду, заштити животне средине и заштити од пожара у производњи наоружања и војне опреме и да спроводи мере и поступке безбедности и здравља на раду, заштите животне средине и заштите од пожара у производњи наоружања и војне опреме.

Елаборат из става 1. овог члана садржи:

- 1) правилник о безбедности и здрављу на раду или колективни уговор;
- 2) акт о процени ризика на радном месту и у радној околини;
- 3) програм заштите животне средине;
- 4) план заштите од пожара и сагласност министарства надлежног за унутрашње послове у складу са законом;
- 5) план заштите и спасавања у случају ванредне ситуације.

Обезбеђење капацитета за производњу наоружања и војне опреме**Члан 36.**

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да има Елаборат о постојећим и планираним капацитетима, техничкој и технолошкој оспособљености за производњу наоружања и војне опреме, да га на годишњем нивоу ажурира и доставља надлежној организационој јединици Министарства одбране.

Елаборат о постојећим и планираним капацитетима, техничкој и технолошкој оспособљености за производњу наоружања и војне опреме, нарочито, садржи податке о:

- 1) стању и плану изградње објеката, лабораторија и посебно уређених простора намењених за истраживање, развој, испитивање, израду и ремонт наоружања и војне опреме;
- 2) стању и плану прибављања специјалних алата и прибора, производне, мерне и друге опреме и техничке документације за производњу наоружања и војне опреме у миру, ратном и ванредном стању;
- 3) стању и плану изградње магацина за чување и складиштење произведеног наоружања и војне опреме, репроматеријала, сировина и експлозивних и запaljивих материја;
- 4) стању и плану обезбеђења сировина и репроматеријала за потребе производње наоружања и војне опреме у миру, ратном и ванредном стању.

Члан 37.

За потребе производње наоружања и војне опреме ради опремања Војске Србије, Министарство одбране може прибављати:

- 1) специјалне алате и приборе, производну, мерну и другу опрему намењену за истраживање, развој, испитивање, израду и ремонт наоружања и војне опреме;
- 2) техничку документацију за производњу наоружања и војне опреме;
- 3) услуге обуке и трансфера технологије.

Средства, техничка документација и услуге из става 1. овог члана могу се дати на коришћење или уступити произвођачу наоружања и војне опреме уз накнаду или без накнаде у складу са уговором.

Члан 38.

Средства и техничка документација из члана 37. став 1. тач. 1) и 2) овог закона у својини су Републике Србије и сматрају се средствима за производњу наоружања и војне опреме.

Начин евидентирања и располагања средствима за производњу наоружања и војне опреме из става 1. овог члана прописује министар одбране.

V. ГРУПАЦИЈА ОДБРАМБЕНА ИНДУСТРИЈА СРБИЈЕ**Формирање, припадност, начин управљања и друга питања од значаја за рад и функционисање групације Одбрамбена индустрија Србије****Члан 39.**

Произвођач наоружања и војне опреме чији је већински основни капитал државни или друштвени припада групацији Одбрамбена индустрија Србије (у даљем тексту: Групација) под условима прописаним овим законом.

Укупан удео државног и друштвеног капитала код произвођача наоружања и војне опреме који припада Групацији не може бити мањи од 51%.

Под државним капиталом, у смислу овог закона, подразумева се капитал Републике Србије, органа и организација и јавних предузећа које је основала Република Србија.

Министарство одбране остварује управљачка права над државним капиталом код произвођача наоружања и војне опреме који припада Групацији.

Условне и начин формирања, припадност, начин управљања и друга питања од значаја за рад и функционисање Групације на предлог Министарства одбране прописује Влада.

Страно улагање у произвођача наоружања и војне опреме који припада Групацији

Члан 40.

Страно улагање у произвођача наоружања и војне опреме који припада Групацији може бити до 49% вредности капитала, при чему један страни улагач не може имати више од 15% учешћа у капиталу.

Страно улагање у производњу наоружања и војне опреме које се реализује оснивањем новог правног лица у заједничком власништву страног улагача и Републике Србије или произвођача који припада Групацији може бити до 49% вредности капитала.

За страно улагање из ст. 1. и 2. овог члана, Влада, на предлог Министарства одбране, доноси одлуку о начину избора и условима које мора да испуни страни улагач.

Развој капацитета за производњу наоружања и војне опреме Републике Србије

Члан 41.

Влада, на предлог Министарства одбране, у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона, доноси:

1) Програм развоја капацитета за производњу наоружања и војне опреме који припадају произвођачима наоружања и војне опреме из члана 39. овог закона;

2) Програм развоја одбрамбене технолошке и индустријске базе Републике Србије.

Програми из става 1. овог члана доносе се на период од пет година, а ревидирају сваке друге године. У припреми предлога програма, Министарство одбране прибавља сагласност министарства надлежног за послове привреде и министарства надлежног за послове науке и технолошког развоја.

Безбедносна и контраобавештајна заштита

Члан 42.

У безбедносној и контраобавештајној заштити производње наоружања и војне опреме коју произвођачи из Групације реализују за потребе Министарства одбране учествује и Војнобезбедносна агенција

у складу са законима који уређују положај Војнобезбедносне агенције у систему безбедности Републике Србије.

VI. ПРИВАТИЗАЦИЈА ПРОИЗВОЂАЧА НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

Поступак приватизације произвођача наоружања и војне опреме

Члан 43.

Поступак приватизације државног капитала код произвођача наоружања и војне опреме покреће се иницијативом Владе, на предлог Министарства одбране.

Иницијативу за покретање поступка приватизације Влада доставља министарству надлежном за послове привреде у року од пет дана од дана доношења иницијативе.

На основу иницијативе из става 1. овог члана, поступак приватизације спроводи се у складу са одредбама закона којим се уређује приватизација, уз ограничење у погледу стицања капитала од стране страног улагача превиђено чланом 40. овог закона.

Преузимање власничких права на друштвеном капиталу и приватизација код произвођача наоружања и војне опреме који припада Групацији

Члан 44.

Произвођачу наоружања и војне опреме који припада Групацији и послује друштвеним капиталом, Република Србија у складу са актом Владе преузима власничка права на друштвеном капиталу у року од 120 дана од дана доношења акта Владе из члана 39. став 5. овог закона.

Република Србија у обавези је да обезбеди средства произвођачу наоружања и војне опреме из става 1. овог члана за унапређење капацитета за производњу наоружања и војне опреме у складу са Програмом из члана 41. став 1. тачка 1) овог закона, без накнаде и минимално у висини процењене вредности друштвеног капитала у складу са билансним могућностима буџета Републике Србије.

Произвођач наоружања и војне опреме из става 1. овог члана у обавези је да изврши попис и процену фер тржишне вредности целокупне имовине и обавеза и капитала са стањем на дан 31. децембра последње пословне године, у складу са законом којим се уређује рачуноводство и међународним рачуноводственим стандардима у року од 45 дана од дана доношења акта Владе из члана 39. став 5. овог закона.

На основу података о процењеној вредности друштвеног капитала Влада, на предлог Министарства одбране, доноси акт из става 1. овог члана којим се утврђује висина средстава које Република Србија обезбеђује за унапређење капацитета за производњу наоружања и војне опреме у складу са билансним могућностима буџета Републике Србије.

Поступак приватизација државног капитала прибављеног у складу са ставом 1. овог члана покреће се иницијативом Владе, на предлог Министарства одбране, у року од 10 година од дана преузимања власничких права на друштвеном капиталу.

Влада, у року од 90 дана од дана доношења акта из члана 39. став 5. овог закона, доноси одлуку на основу које ће државни повериоци, у смислу закона којим се уређује приватизација, конвертовати потраживања по основу главнице са стањем на дан 31. децембра 2016. године и отписати дуг по основу камата произвођачу наоружања и војне опреме који припада Групацији.

Приватизације друштвеног капитала код произвођача наоружања и војне опреме који не припада Групацији

Члан 45.

Министарство одбране је у обавези да, најкасније у року од 18 месеци од дана доношења акта Владе из члана 39. став 5. овог закона, покрене иницијативу према министарству надлежном за послове привреде за приватизацију друштвеног капитала код произвођача наоружања и војне опреме који не припада Групацији.

На основу иницијативе из става 1. овог члана, поступак приватизације спроводи се у складу са одредбама закона којим се уређује приватизација.

Ако се иницијатива за приватизацију друштвеног капитала код произвођача наоружања и војне опреме који не припада Групацији не покрене у року од 18 месеци друштвени капитал се преноси на Акционарски фонд.

VII. ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ПРОИЗВОЂАЧА НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

Уговор о кооперацији

Члан 46.

Произвођач наоружања и војне опреме може на основу закљученог уговора о кооперацији пренети део својих права и обавеза за производњу наоружања и војне опреме на кооперанте и вршиоце услуга у земљи и иностранству.

Уговор о кооперацији из става 1. овог члана садржи одредбе о заштити тајности података ако се производња наоружања и војне опреме врши за потребе Војске Србије и других снага одбране и заштити интелектуалне својине у власништву Републике Србије, ако се интелектуална својина у власништву Републике Србије користи у реализацији уговора.

За време трајања уговора о кооперацији, произвођач наоружања и војне опреме из става 1. овог члана има право и обавезу да контролише извршење пренетих обавеза за производњу наоружања и војне опреме код кооперанта и вршиоца услуга.

Министарство одбране има право и обавезу да контролише кооперанта и вршиоца услуга у земљи у

делу пренетих права и обавеза за производњу наоружања и војне опреме из става 1. овог члана.

Чување наоружања и војне опреме и техничке документације

Члан 47.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да чува наоружање и војну опрему и техничку документацију за производњу наоружања и војне опреме и да предузме мере на спречавању њиховог нестанка, оштећења или неовлашћеног коришћења.

Обавезе из става 1. овог члана односе се и на кооперанта и вршиоца услуга.

У случају нестанка, оштећења или неовлашћеног коришћења наоружања и војне опреме и техничке документације за производњу наоружања и војне опреме, произвођач наоружања и војне опреме, кооперант и вршилац услуга у обавези је да одмах о томе обавести Министарство одбране и друге надлежне државне органе.

Одржавање капацитета за производњу наоружања и војне опреме

Члан 48.

Произвођач наоружања и војне опреме који припада Групацији у обавези је да одржава производну способност за производњу наоружања и војне опреме у обиму и на начин утврђен програмима из члана 41. став 1. овог закона.

Министарство одбране може, на основу Програма из члана 41. став 1. тачка 2) овог закона, потписати уговор којим се утврђују обим и услови за одржавање производне способности произвођача наоружања и војне опреме који не припада Групацији.

Произвођач наоружања и војне опреме који изгуби производну способност из разлога који се нису могли предвидети у обавези је да о томе без одлагања обавести Министарство одбране.

У случају из става 3. овог члана, Министарство одбране произвођачу наоружања и војне опреме који припада Групацији може да одобри преоријентацију производње на друге програме или, изузетно, ако је то у одбрамбеном интересу Републике Србије, може да уговори финансирање трошкова одржавања капацитета за производњу наоружања и војне опреме у складу са билансним могућностима буџета Републике Србије.

Промена намене капацитета код произвођача наоружања и војне опреме

Члан 49.

Произвођач наоружања и војне опреме може извршити промену намене производних и технолошких целина у капацитетима за производњу наоружања и војне опреме, статусне промене и промене правне форме, по претходно добијеном одобрењу Министарства одбране.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да након извршене промене из става 1. овог члана обавести Министарство одбране у року од 15 дана од дана настанка промене.

Промена власничке структуре

Члан 50.

Произвођач наоружања и војне опреме који припада Групацији не може да покрене поступак промене власничке структуре без претходне сагласности Министарства одбране.

Произвођач наоружања и војне опреме који не припада Групацији не може да покрене поступак промене власничке структуре по основу страног улагања без претходно прибављене одлуке Владе из члана 13. став 4. овог закона.

Принудно извршење, отуђење и уништење

Члан 51.

Предмет принудног извршења код произвођача наоружања и војне опреме не могу бити: наоружање и војна опрема; капацитети за производњу наоружања и војне опреме; техничка документација за производњу наоружања и војне опреме; документација за изградњу и опремање капацитета за производњу наоружања и војне опреме; новчана средства, полупроизводи, репродукциони материјал и сировине обезбеђене за производњу наоружања и војне опреме за потребе Војске Србије и других снага одбране, као и други капацитети произвођача наоружања и војне опреме предвиђени програмима из члана 41. овог закона.

Члан 52.

Средства и техничка документација из члана 37. став 1. тач. 1) и 2) овог закона не могу се отуђити или уништити без сагласности Министарства одбране, не може се над њима стећи право својине одржајем, нити се може засновати друго средство стварног обезбеђења.

Чување конструкционе и ремонтне документације

Члан 53.

Конструкциону и ремонтну документацију која је у својини Републике Србије, односно која је настала у Министарству одбране чува Министарство одбране.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да чува конструкциону и ремонтну документацију за производњу наоружања и војне опреме према којој се израђује или ремонтује наоружање и војна опрема за потребе Војске Србије и других снага одбране.

Начин чувања и овере конструкционе и ремонтне документације из ст. 1. и 2. овог члана прописује министар одбране.

Произвођач наоружања и војне опреме не може вршити измену и допуну конструкционе и ремонтне документације у својини Републике Србије, њено уступање трећим лицима и коришћење за даљи развој

наоружања и војне опреме без претходне сагласности Министарства одбране.

Битне промене података

Члан 54.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да писаним путем обавести Министарство одбране о свим битним променама података који су достављени приликом подношења захтева за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме из чл. 19. и 20. овог закона, без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана настанка промене.

Документација и стандарди за обављање производње наоружања и војне опреме

Члан 55.

Произвођач наоружања и војне опреме обавља производњу наоружања и војне опреме према техничкој документацији за производњу конкретног наоружања и војне опреме, стандардима одбране и другим важећим стандардима који се примењују у производњи наоружања и војне опреме, а нису обухваћени стандардима одбране.

Изузетно од става 1. овог члана, наоружање и војна опрема за потребе извоза може се производити према техничкој документацији страног купца, као и техничкој документацији и стандардима усаглашеним са страним купцем.

Производња наоружања и војне опреме за потребе извоза из става 2. овог члана мора задовољити захтеве безбедности за производњу и руковање наоружањем и војном опремом.

Наношење ознаке на наоружање и војну опрему

Члан 56.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да изврши наношење ознаке на наоружање и војну опрему према техничкој документацији и стандардима из члана 55. овог закона.

Ознака из става 1. овог члана мора да буде видљива, лако препознатљива, читљива и отпорна током животног века произведеног наоружања и војне опреме.

Евиденција наоружања и војне опреме

Члан 57.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да води и трајно чува евиденцију произведеног наоружања и војне опреме која садржи податке о: врсти, количини, серијским бројевима, ознакама серија, купцима и датумима испорука, као и другим подацима неопходним за једнозначну идентификацију.

Произвођач наоружања и војне опреме над којим је спроведен поступак стечаја или ликвидације у обавези је да евиденцију из става 1. овог члана преда Министарству одбране.

На захтев надлежног државног органа, произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да омогући приступ подацима из става 1. овог члана уз претходно прибављено одобрење Министарства одбране.

VIII. УТВРЂИВАЊЕ И ОЦЕЊИВАЊЕ УСАГЛАШЕНОСТИ У ПРОИЗВОДЊИ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

Усаглашеност наоружања и војне опреме са стандардима и техничким прописима

Члан 58.

Утврђивање и оцењивање усаглашености наоружања и војне опреме са стандардима и техничким прописима и захтевима дефинисаним уговором за потребе опремања Војске Србије и других снага одбране спроводи Министарство одбране преко организационе јединице надлежне за обезбеђење квалитета.

Усаглашеност система менаџмента и процеса

Члан 59.

Утврђивање и оцењивање усаглашености система менаџмента и процеса производње наоружања и војне опреме спроводи Министарство одбране преко организационе јединице за обезбеђење квалитета или тело за оцењивање усаглашености акредитовано од стране Акредитационог тела Србије.

Потврда о контроли усаглашености израђеног наоружања и војне опреме

Члан 60.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да прибави Потврду о контроли усаглашености наоружања и војне опреме која се израђује за потребе Министарства одбране.

Потврда из става 1. овог члана прибавља се од Министарства одбране преко организационе јединице надлежне за обезбеђење квалитета.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да прибави Потврду о контроли усаглашености наоружања и војне опреме која се израђује за потребе министарства надлежног за унутрашње послове, служби безбедности, другог државног органа и организације од Министарства одбране или другог органа надлежног за обезбеђење квалитета.

Доказ о усаглашености са захтевима квалитета израђеног наоружања и војне опреме

Члан 61.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да поред потврде из члана 60. овог закона прибави и доказ о усаглашености са захтевима квалитета наоружања и војне опреме која се израђује за потребе Министарства одбране, министарства надлежног за унутрашње послове, служби безбедности и другог државног органа и организације.

Доказ о усаглашености са захтевима квалитета наоружања и војне опреме издаје надлежни орган Министарства одбране или надлежни орган другог државног органа и организације у поступку првог опремања овим наоружањем и војном опремом, на основу извештаја организационе јединице Министарства одбране или организационе јединице другог државног органа и организације у чијој надлежности је испитивање наоружања и војне опреме.

Акт о утврђивању и оцењивању усаглашености

Члан 62.

Начин утврђивања и оцењивања усаглашености система менаџмента, процеса производње наоружања и војне опреме и израђеног наоружања и војне опреме на предлог Министарства одбране прописује Влада.

IX. ПРОИЗВОДЊА НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ У РАТНОМ И ВАНРЕДНОМ СТАЊУ

Правна лица која се баве производњом у ратном и ванредном стању

Члан 63.

Поред правних лица која се баве производњом наоружања и војне опреме у миру, у случају ратног и ванредног стања, производњом наоружања и војне опреме дужна су да се баве и друга правна лица од значаја за одбрану која на предлог Министарства одбране одреди Влада у складу са законом којим се уређује одбрана.

Уступање капацитета за производњу наоружања и војне опреме

Члан 64.

За време трајања ратног и ванредног стања, Влада на предлог Министарства одбране може донети одлуку:

1) да се део капацитета другог правног лица од значаја за одбрану уступи произвођачу наоружања и војне опреме ради организовања производње наоружања и војне опреме у ратном и ванредном стању;

2) да се део капацитета за производњу наоружања и војне опреме, сировине, репродукциони материјал и друга средства за рад произвођача наоружања и војне опреме дају другом правном лицу од значаја за одбрану ради организовања производње наоружања и војне опреме у ратном и ванредном стању.

Ратне материјалне резерве за производњу наоружања и војне опреме

Члан 65.

За производњу наоружања и војне опреме у ратном и ванредном стању обезбеђују се потребне ратне материјалне резерве.

Влада на предлог Министарства одбране прописује услове за формирање, просторни размештај, ко-

ришћење и обнављање ратних материјалних резерви за производњу наоружања и војне опреме.

Члан 66.

Средства за финансирање ратних материјалних резерви обезбеђују се из буџета Републике Србије.

Х. ПРОМЕТ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ У ЗЕМЉИ

Члан 67.

Промет наоружања и војне опреме у земљи врше органи и организације Републике Србије, произвођачи наоружања и војне опреме, кооперанти и вршиоци услуга, правна лица регистрована за обављање послова увоза и извоза наоружања и војне опреме, као и правна и физичка лица која се баве прометом оружја и муниције у складу са законом којим се уређује оружје и муниција на основу одобрења издатог од министарства надлежног за унутрашње послове.

Члан 68.

Промет наоружања и војне опреме у земљи врши се:

- 1) за потребе одбране и безбедности;
- 2) за потребе производње наоружања и војне опреме;
- 3) куповином наоружања и војне опреме ради продаје у иностранству;
- 4) куповином наоружања и војне опреме ради продаје у земљи;
- 5) за потребе пружања услуга приватног и физичко-техничког обезбеђења.

Члан 69.

Промет наоружања и војне опреме у земљи обухвата:

- 1) промет наоружања и војне опреме произведеног у складу са одредбама чл. 6-8. овог закона;
- 2) промет наоружања и војне опреме на коришћењу код органа и организација Републике Србије;
- 3) промет наоружања и војне опреме у складу са законом којим се уређује оружје и муниција.

Члан 70.

Министарство одбране може куповати и продавати наоружање и војну опрему у земљи и иностранству.

Члан 71.

Наоружање и војна опрема из члана 70. овог закона може се продати у земљи произвођачу тог наоружања и војне опреме и правним лицима овлашћеним за држање и коришћење оружја за службене потребе и вршење своје делатности.

Изузетно од става 1. овог члана, произвођачу наоружања и војне опреме може се продати наоружање и војна опрема на коришћењу које не припада произ-

водном програму произвођача уколико је намењено развоју или испитивању других средстава из производног програма.

Члан 72.

Правно лице уписано у Регистар лица овлашћених за обављање послова извоза и увоза наоружања и војне опреме, пружање брокерских услуга и техничке помоћи може куповати наоружање и војну опрему из члана 70. овог закона ради продаје у иностранству.

Купљено наоружање и војна опрема из става 1. овог члана може бити предмет ремонта, усавршавања, демилитаризације, утилизације и других делатности којима се мењају карактеристике наоружања и војне опреме што се дефинише уговором.

Делатности из става 2. овог члана могу да врше произвођачи наоружања и војне опреме и установе Министарства одбране, министарства надлежног за унутрашње послове и организационе целине безбедносних служби из члана 14. став 7. овог закона.

Правно лице из става 1. овог члана може преузети купљено наоружање и војну опрему ради продаје у иностранству под условом да је претходно прибавило дозволу за извоз и одобрење за транспорт наоружања и војне опреме у складу са законом.

Члан 73.

Произвођач наоружања и војне опреме у обавези је да води евиденцију о оствареном промету наоружања и војне опреме.

Евиденција из става 1. овог члана, нарочито, садржи податке о:

- 1) редном броју уписа;
- 2) броју и датуму уговора;
- 3) врсти, типу и серијском броју наоружања и војне опреме која је предмет промета;
- 4) датуму производње наоружања и војне опреме која је предмет промета;
- 5) материјалном документу о примопредаји наоружања и војне опреме која је предмет промета.

XI. ТРАНСПОРТ НАОРУЖАЊА И ВОЈНЕ ОПРЕМЕ

Члан 74.

Транспорт наоружања и војне опреме која је истовремено и опасан терет, у смислу закона којим се уређује транспорт опасног терета, врши се у складу са одредбама тог закона.

Транспорт наоружања и војне опреме из члана 4. став 1. тач. 1)–11) овог закона која није опасан терет, осим транспорта наоружања и војне опреме за потребе Министарства одбране и Војске Србије, врши се на основу одобрења министарства надлежног за унутрашње послове.

Министар надлежан за унутрашње послове прописује начин издавања одобрења за транспорт наоружања и војне опреме из става 2. овог члана.

Транспорт наоружања и војне опреме из члана 4. став 1. тач. 1)–11) овог закона копненим и водним путем врши се уз наоружану пратњу.

ХП. ДОКУМЕНТА КОЈА НЕ САДРЖЕ ПОДАТКЕ О ЛИЧНОСТИ

Члан 75.

Захтев за прибављање сагласности за улагање капитала из члана 12. став 1, Регистар произвођача из члана 14. став 4, Критеријуми за оцену испуњености услова за производњу наоружања и војне опреме из члана 18. став 2, Евиденција о издатим и одузетим дозволама за производњу наоружања и војне опреме, одбаченим и одбијеним захтевима за издавање дозволе и извршеном надзору из члана 27. став 1. и Потврда о контроли усаглашености наоружања и војне опреме из члана 60. став 1. овог закона не садрже податке о личности у смислу закона којим се уређује заштита података о личности.

ХП. НАДЗОР

Члан 76.

Надзор над спровођењем овог закона и прописа о производњи и промету наоружања и војне опреме донетих за извршење овог закона, код произвођача наоружања и војне опреме, кооперанта произвођача наоружања и војне опреме и вршиоца услуга врши Министарство одбране.

ХП. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 77.

Произвођач наоружања и војне опреме казниће се новчаном казном у висини од 250.000 до 500.000 динара за привредни преступ, ако не обавести Министарство одбране најкасније у року од 15 дана, писаним путем, о свим битним променама података који су достављени приликом подношења захтева за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме у складу са одредбама члана 49. став 2. и члана 54. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице произвођача наоружања и војне опреме новчаном казном у износу од 25.000 до 50.000 динара.

Члан 78.

Произвођач наоружања и војне опреме казниће се новчаном казном у висини од 500.000 до 750.000 динара за привредни преступ, ако:

1) даје неистините изјаве у поступку издавања дозволе за производњу наоружања и војне опреме (члан 19);

2) изврши промену намене производних и технолошких целина у капацитетима за производњу наоружања и војне опреме, статусне промене и промене

правне форме без претходног одобрења Министарства одбране (члан 49);

3) покрене поступак промене власничке структуре без претходне сагласности Министарства одбране (члан 50);

4) не изврши наношење ознаке на наоружање и војну опрему на прописан начин (члан 56);

5) не води евиденцију произведеног наоружања и војне опреме која садржи податке о врсти, количини, серијским бројевима, ознакама серија, купцима и датумима испорука и другим подацима неопходним за једнозначну идентификацију и не чува је у року прописаном у складу са чланом 57. став 1. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице произвођача наоружања и војне опреме новчаном казном у износу од 50.000 до 75.000 динара.

Члан 79.

Произвођач наоружања и војне опреме казниће се новчаном казном у висини од 250.000 до 1.000.000 динара за привредни преступ, ако не спроводи мере индустријске безбедности, безбедности и здравља на раду, заштите животне средине и заштите од пожара у производњи наоружања и војне опреме у складу са чл. 30. и 35. овог закона.

За радње из става 1. овог члана казниће се за привредни преступ и одговорно лице произвођача наоружања и војне опреме новчаном казном у износу од 50.000 до 100.000 динара.

Члан 80.

Произвођач наоружања и војне опреме казниће се новчаном казном у висини од 750.000 до 2.500.000 динара за привредни преступ, ако:

1) уступа или продаје податке у вези са производњом наоружања и војне опреме који се сматрају тајним подацима без сагласности Министарства одбране (члан 34);

2) не предузме мере на спречавању нестанка, оштећења или неовлашћеног коришћења наоружања и војне опреме и техничке документације за производњу наоружања и војне опреме (члан 47);

3) изгуби производну способност због намерног чињења или не испуни обавезе утврђене програмима из члана 41. став 1. овог закона (члан 48);

4) отуђи или уништи специјалне алате и проборе, производну, мерну и другу опрему намењену за истраживање, развој, испитивање, израду и ремонт наоружања и војне опреме и техничку документацију за производњу наоружања и војне опреме које је прибавило Министарство одбране или над њима заснује средство стварног обезбеђења без сагласности Министарства одбране (члан 52);

5) не чува конструкциону и ремонтну документацију за производњу наоружања и војне опреме према којој се израђује или ремонтује наоружање и војна опрема за потребе Војске Србије и других снага одбране (члан 53. став 2);

6) врши измену и допуну конструкционе и ремонтне документације за производњу наоружања и војне опреме у својини Републике Србије, уступа је трећим лицима који нису кооперанти и користи је за даљи развој наоружања и војне опреме без претходне сагласности Министарства одбране (члан 53. став 4).

За радње из става 1. овог члана казниће се за вредни преступ и одговорно лице произвођача наоружања и војне опреме новчаном казном у износу од 100.000 до 200.000 динара.

Члан 81.

У случају поновљеног привредног преступа из чл. 77–80. овог закона произвођачу наоружања и војне опреме може се уз новчану казну изрећи и заштитна мера забране обављања делатности производње наоружања и војне опреме у трајању од једне до десет година, рачунајући од дана правноснажности одлуке надлежног органа.

Одговорном лицу произвођача наоружања и војне опреме из става 1. овог члана може се уз новчану казну изрећи и заштитна мера забране обављања свих послова у вези са производњом наоружања и војне опреме у трајању од једне до десет година, рачунајући од дана правноснажности одлуке надлежног органа.

XV. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 82.

Правно лице које се бави производњом наоружања и војне опреме у обавези је да усклади своја општа акта и да поднесе захтев за издавање дозволе за производњу наоружања и војне опреме у складу са чланом 19. овог закона у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Правном лицу из става 1. овог члана, које у року од 12 месеци од дана ступања на снагу овог закона не усклади своја општа акта и не прибави дозволу за производњу наоружања и војне опреме у складу са одредбама овог закона, престају да важе права из појединачних аката којим је одобрено обављање делатности производње наоружања и војне опреме.

Члан 83.

Подзаконска акта за извршење овог закона донеће се у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 84.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о производњи и промету наоружања и војне опреме („Службени лист СРЈ”, број 41/96, „Службени лист СЦГ”, број 7/05 – др. закон и „Службени гласник РС”, број 85/05 – др. закон), осим одредаба чл. 8–10. које остају на снази до доношења подзаконских аката за извршење овог закона.

Члан 85.

Прописи донети за извршење Закона о производњи и промету наоружања и војне опреме („Службени

лист СРЈ”, број 41/96, „Службени лист СЦГ”, број 7/05 – др. закон и „Службени гласник РС”, број 85/05 – др. закон) настављају да се примењују ако нису у супротности са одредбама овог закона до доношења прописа за извршење овог закона.

Члан 86.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

183.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

У К А З

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Првог редовног заседања у 2018. години, 9. маја 2018. године.

ПР број 48

У Београду, 10. маја 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с. р.

ЗАКОН⁵

о изменама и допунама Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије

Члан 1.

У Закону о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије („Службени гласник РС”, број 88/09) у члану 3. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) да је учешће припадника Војске Србије и других снага одбране у конкретној операцији у складу са националним, безбедносним, одбрамбеним и спољнополитичким интересима Републике Србије;”.

Члан 2.

Члан 7. мења се и гласи:

„Члан 7.

Народна скупштина, на предлог Владе, доноси одлуку о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије.

⁵ Објављен у „Службеном гласнику РС”, број 36 од 10. маја 2018. године.

Одлука из става 1. овог члана садржи називе мултинационалних операција у које се могу упутити припадници Војске Србије и других снага одбране, мандат мултинационалних операција, укупан број припадника Војске Србије који се могу ангажовати у мултинационалним операцијама.

У случају промене мандата или назива мултинационалне операције у којој су ангажовани припадници Војске Србије, одлука из става 1. овог члана примењује се до доношења одлуке о наставку ангажовања или повлачењу из мултинационалне операције.

Народна скупштина, на предлог Владе, одлучује о наставку ангажовања, односно повлачењу припадника Војске Србије из мултинационалне операције пре истека мандата.”.

Члан 3.

Члан 8. мења се и гласи:

„Члан 8.

На основу одлуке Народне скупштине о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама, Влада усваја Годишњи план реализације учешћа Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама (у даљем тексту: Годишњи план).

Годишњи план садржи: називе одобрених мултинационалних операција, преглед мултинационалних операција у којима је учешће у току са оценом стања; преглед мултинационалних операција у којима се очекује почетак учешћа, њихов мандат и циљ који се постиже употребом Војске Србије и других снага одбране; снаге које се стављају на располагање за учешће у мултинационалним операцијама; материјална и финансијска средства која су обезбеђена за коришћење и утрошак, као и друге елементе од значаја за учешће Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама.

Годишњи план припрема Министарство одбране у сарадњи са надлежним органима.

Министарство одбране у сарадњи са Министарством спољних послова и другим надлежним органима, у случају потребе, може утврдити национална ограничења учешћа Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама у циљу заштите живота ангажованих лица и заштите интереса Републике Србије, која се посебно дефинишу за конкретну мултинационалну операцију, у складу са принципима из члана 3. овог закона.”.

Члан 4.

У члану 10, члану 19, члану 37. и члану 39. речи: „Годишњи план употребе” у одређеном падежу замењују се речима: „Годишњи план” у одговарајућем падежу.

Члан 5.

У члану 12. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Изузетно, на период не дужи од 45 дана у континуитету, у зону мултинационалне операције могу бити упућени припадници Војске Србије и других снага одбране који не испуњавају услове из става 1. овог члана, ако је то неопходно ради пружања подршке снагама ангажованим у мултинационалној операцији у извршавању мандата мисије.”.

Члан 6.

У члану 15. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Влада прописује услове за припреме и обучавање лица из става 1. овог члана за учешће у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 7.

Члан 17. мења се и гласи:

„Члан 17.

Влада у првом тромесечју текуће године усваја Извештај о учешћу Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама за претходну годину који ради информисања подноси Народној скупштини и председнику Републике.

Извештај из става 1. овог члана припрема Министарство одбране у сарадњи са надлежним министарствима.

Извештај из става 1. овог члана садржи: податке о карактеру мултинационалних операција у којима су учествовали припадници Војске Србије и других снага одбране; преглед структуре ангажованих снага одбране; преглед утрошених средстава по наменама за припремање и извођење операција, односно повлачења из тих операција; анализу стања у зони извођења операција, односно активности и остварених резултата у конкретной операцији и друге податке од значаја за остваривање безбедносних и одбрамбених интереса Републике Србије.

Приликом усвајања извештаја из става 1. овог члана, Влада разматра остварене резултате ради предузимања одговарајућих активности у ангажовању људских и материјалних ресурса у мултинационалној операцији.

Влада најкасније у року од тридесет дана од дана сазнања писмено обавештава Народну скупштину и председника Републике о окончању или превременом завршетку мултинационалне операције, промени њеног мандата, односно промени других битних околности које утичу на мандат мултинационалне операције.”.

Члан 8.

После члана 17. додаје се члан 17а, који гласи:

„Члан 17а

У циљу усмеравања активности надлежних органа државне управе, Влада оснива Тело за координацију послова и усмеравање активности у вези са уче-

шћем Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама (у даљем тексту: Тело за координацију послова).

Тело за координацију послова усмерава активно-сти надлежних органа у циљу ефикаснијег планирања, припреме, ангажовања, редовних ротација, повлачења и других активности припадника Војске Србије и других снага одбране, у складу са националним, безбедносним и одбрамбеним интересима Републике Србије.

Тело за координацију послова чине представници Министарства спољних послова, Министарства одбране, Министарства унутрашњих послова, Министарства финансија и Министарства здравља, а по потреби и других надлежних органа.”.

Члан 9.

У члану 21. став 1. брише се.

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 1. и 2.

Досадашњи став 3, који постаје став 2, мења се и гласи:

„За свако учешће припадника Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама примењују се правила ангажовања која су прописале Уједињене нације, Европска унија или други системи колективне безбедности за конкретну мултинационалну операцију, уколико нису у супротности са принципима утврђеним у члану 3. овог закона.”

После става 2. додаје се став 3, који гласи:

„У случају кршења принципа на којима се заснива упућивање припадника Војске Србије и других снага одбране у мултинационалне операције, у складу са чланом 8. овог закона, утврдиће се национално ограничење за њихово учешће у конкретној мултинационалној операцији.”.

Члан 10.

У члану 24. став 2. мења се и гласи:

„Поред права из става 1. овог члана, припадници Војске Србије и других снага одбране за време учешћа у мултинационалним операцијама имају право и на месечну накнаду за учешће у мултинационалној операцији и друга новчана примања по основима и мерилима које прописује Влада, у складу са овим законом и закљученим међународним уговорима и уговорима за њихово извршавање.”.

Члан 11.

Члан 25. мења се и гласи:

„Члан 25.

Припадници Војске Србије и других снага одбране који су ангажовани у мултинационалним операцијама имају право на:

1) месечну накнаду за учешће у мултинационалној операцији;

2) увећан стаж осигурања;

3) накнаду трошкова превоза за једно путовање до места становања и назад уколико су у мултинаци-

оналну операцију упућени на период дужи од седам месеци;

4) лично осигурање од болести, ризика рањавања, тежих повреда, инвалидитета или смрти за време учествовања у мултинационалној операцији;

5) путне трошкове и бесплатан одмор у објектима предвиђеним за одмор и рекреацију по повратку из мултинационалне операције;

6) накнаду трошкова превоза до места становања и назад у случају смрти крвног сродника у правој линији, супружника, ванбрачног партнера, пасторка, усвојитеља и усвојеника, браће и сестара.

Ближе услове и начин остваривања права припадника Војске Србије из става 1. тач. 3), 5) и 6) овог члана прописује министар одбране, односно за припаднике других снага одбране надлежни министар.

Права из става 1. тач. 1) и 4) овог члана припадају и лицима која се упућују у зону мултинационалне операције ради подршке снагама ангажованим у мултинационалној операцији у извршавању мандата мисије.”.

Члан 12.

У члану 28. став 1. тачка 2) брише се.

Члан 13.

У члану 36. став 1. после речи: „Припадници” додају се речи: „Војске Србије и”.

Члан 14.

Члан 38. мења се и гласи:

„Члан 38.

Трошкови из члана 37. став 1. овог закона обухватају:

1) избор припадника Војске Србије и других снага одбране за мисије, обуку, припреме, лекарске прегледе, тестирање, транспортне трошкове, трошкове контроле и остале трошкове према стандардима одбране по врстама средстава, односно активности;

2) набавку технике и опреме;

3) упућивање припадника Војске Србије и других снага одбране у мултинационалне операције;

4) накнаду плате и месечну накнаду за учешће у мултинационалној операцији;

5) трошкове превоза из члана 25. став 1. тач. 3) и 6) овог закона;

6) ремонт, поправку и одржавање наоружања и опреме и набавку резервних делова, ситног инвентара и потрошног материјала;

7) трошкове осигурања свих учесника и технике која се користи у мултинационалним операцијама;

8) санитетско обезбеђење и транспорт учесника у мултинационалним операцијама који не могу бити збринути у медицинским јединицама оперативне зоне;

9) трошкове лечења у иностранству и земљи и трошкове накнаде штете;

10) укупне трошкове набавке посмртне опреме, организацију сахране лица која је изгубило живот у

мултинационалној операцији, припрему службених докумената и социјално збрињавање чланова његове породице;

11) накнаду штете трећим лицима за штету учињену током извођења мултинационалне операције;

12) трошкове боравка у објектима предвиђеним за одмор и рекреацију;

13) трошкове евентуалне правне помоћи;

14) остале трошкове за потребе припреме, логистичке одрживости и учешћа у мултинационалној операцији, као и за дезангажовање Војске Србије и других снага одбране из мултинационалне операције.”.

Члан 15.

Члан 40. мења се и гласи:

„Члан 40.

Покретне ствари у јавној својини, радови и услуге за потребе Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама обезбеђују се у земљи, у складу са прописима којима се уређује прибављање и располагање средствима код буџетских корисника.

Влада прописује услове, начин прибављања и располагања покретним стварима у јавној својини и начин вођења евиденције, као и начин прибављања радова и услуга у иностранству за потребе припадника Војске Србије и других снага одбране ангажованих у мултинационалним операцијама.

Евиденција из става 2. овог члана води се у облику помоћне књиге у складу са прописима о буџетском рачуноводству и садржи: назив, номенклатурни број, јединицу мере, врсту и категорију покретних ствари, као и друга књиговодствена обележја.”.

Члан 16.

Прописи донети за извршавање Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије („Службени гласник РС”, број 88/09) ускладиће се са одредбама овог закона у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 17.

Прописи за извршавање овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 18.

Припадници Војске Србије и других снага одбране ангажовани у мултинационалним операцијама на основу важеће одлуке Народне скупштине о усвајању Годишњег плана употребе Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама представљају са ангажовањем у мултинационалним операцијама и у наредној години до доношења одлука у складу са чл. 2. и 3. овог закона.

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

184.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

У К А З

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о војној, радној и материјалној обавези

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о војној, радној и материјалној обавези, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Првог редовног заседања у 2018. години, 9. маја 2018. године.

ПР број 49

У Београду, 10. маја 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с.р.

ЗАКОН⁶

о изменама и допунама Закона о војној, радној и материјалној обавези

Члан 1.

У Закону о војној, радној и материјалној обавези („Службени гласник РС”, бр. 88/09 и 95/10), у члану 6. став 2. мења се и гласи:

„Органи аутономних покрајина и органи јединица локалне самоуправе имају обавезу да на територији своје надлежности за потребе извршавања обавеза одбране обезбеде просторне и техничке услове за рад територијалних органа, као и њихову заштиту и обезбеђење.”.

Члан 2.

У члану 10. став 5. мења се и гласи:

„Појединачни позив, осим позива за мобилизацију или за делимичну мобилизацију ради провере спремности за извршење мобилизације, у оквиру планираних вежби и контроле организовања припрема за одбрану, доставља се војном обвезнику најкасније 30 дана пре дана одређеног за почетак обавезе ради које је позван.”.

После става 5. додаје се став 6, који гласи:

„Ради планског и организованог позивања лица из резервног састава, обвезника радне обавезе и власника ствари из пописа у ратном и ванредном стању, територијални орган у миру организује курирски систем позивања.”.

Члан 3.

У члану 17. став 1. речи: „шест месеци” замењују се речима: „12 месеци”.

⁶ Објављен у „Службеном гласнику РС”, број 36 од 10. маја 2018. године.

Члан 4.

У члану 19. став 1. после речи: „регрута” додају се речи: „или лица у резервном саставу”.

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Изузетно од става 3. овог члана, оцену способности за вршење војне службе регрутна комисија може дати војном обвезнику за кога је утврђено да болује од неизлечиве болести или да има телесни инвалидитет без изгледа за излечење на основу медицинске документације.”.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 5.

У члану 26. после става 2. додаје се став 3, који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, на служење војног рока не упућује се регрут који је примљен на специјализацију или последипломско усавршавање у земљи и иностранству, док траје школовање, а најкасније до краја јуна календарске године у којој навршава 30 година.”.

Члан 6.

У члану 29. став 2. речи: „за кога се утврди да није извршио обавезе прописане овим законом, па због тога” замењују се са речју: „који”.

Члан 7.

У члану 36. став 2. речи: „Војске Србије” бришу се.

Члан 8.

Члан 38. брише се.

Члан 9.

Назив члана 47. и члан 47. бришу се.

Члан 10.

Члан 50. мења се и гласи:

„Члан 50.

Војни обвезници који имају распоред у Министарству унутрашњих послова и Безбедносно-информативној агенцији не позивају се на војну вежбу већ своје обавезе извршавају према Закону о полицији, односно Закону о Безбедносно-информативној агенцији.”.

Члан 11.

У члану 51. став 3. после речи: „дивилне обуке,” додају се речи: „одазивањем позиву ради саопштавања, промене и укидање ратног распореда”.

Члан 12.

У члану 54. став 8. мења се и гласи:

„Припадници пасивне резерве који су одслужили војни рок са оружјем позивају се на обучавање у току

календарске године најдуже до 20 дана, а припадници резервног састава који нису одслужили војни рок са оружјем позивају се на оспособљавање за вршење војних обавеза у резервном саставу у току календарске године најдуже до 25 дана.”.

Члан 13.

У члану 60. став 1. речи: „дивилне заштите или државног органа” бришу се.

Став 3. мења се и гласи:

„За мобилизацију и делимичну мобилизацију ради провере спремности за извршење мобилизације, у оквиру планираних вежби и контроле организовања припрема за одбрану, позивање војних обвезника врши се без временског ограничења из ст. 1. и 2. овог члана.”.

Члан 14.

У члану 61. став 1. речи: „и прибави одобрење Министарства одбране” замењују се речима: „ради добијања одобрења за боравак у иностранству.”.

У ставу 2. тачка 3. брише се.

У ставу 4. после речи: „краја” додаје се реч: „јуна”.

Члан 15.

Члан 65. мења се и гласи:

„Члан 65.

Сагласност за отпуст из држављанства Републике Србије неће се дати војном обвезнику ако:

1) није извршио регрутну обавезу;

2) није окончан прекршајни или кривични поступак који је покренут против војног обвезника због избегавања вршења војне обавезе;

3) борави у иностранству без одобрења надлежних органа.”.

Члан 16.

У члану 66. став 3. речи: „лица у резервном саставу које је служење војног рока регулисало у цивилној служби” замењују се речима: „у својству нераспоређеног војног обвезника из резервног састава”.

Члан 17.

Назив члана 67. и члан 67. мењају се и гласе:

„Накнаде путних и других трошкова у вези са вршењем војне обавезе

Члан 67.

Регрут, односно лице у резервном саставу које је позвано у вези са вршењем војне обавезе, односно обуке за одбрану земље има право на накнаду трошкова за превоз средствима јавног саобраћаја од места пребивалишта до места јављања за извршење војне обавезе, односно обуке, као и за превоз од места вршења војне обавезе, односно обуке до места пребивалишта.

Војнику на служењу војног рока припадају трошкови путовања приликом коришћења редовног и наградног одсуства и отпуста, односно прекида служења војног рока.

Војник на служењу војног рока, односно лице у резервном саставу има право на накнаду трошкова превоза средствима јавног саобраћаја за извршавање службених задатака у месту служења војног рока, односно у месту вршења службе у резервном саставу односно обуке.

Војник на служењу војног рока, односно лице у резервном саставу има право на накнаду трошкова за службено путовање на које је упућено за време служења војног рока, односно вршења службе у резервном саставу односно обуке.

Лице у резервном саставу има право на бесплатну исхрану и смештај за време вршења службе у резервном саставу, односно обуке која траје дуже од осам часова.

Износ и начин исплате накнада путних и других трошкова у вези са вршењем војне обавезе, односно обуке прописује Влада на предлог министра одбране.”.

Члан 18.

Додаје се назив члана 68. и члан 68. мења се и гласи:

„Накнаде за вршење службе у резервном саставу

Члан 68.

Лицу у резервном саставу које је у радном односу, а позвано је у вези са вршењем службе у резервном саставу, односно на обуку, за време вршења те обавезе припада накнада зараде у висини његове просечне зараде у претходних 12 месеци пре позивања, у складу са општим актом или уговором о раду, осим ако то посебним законом није другачије одређено.

Лицу у резервном саставу које, у смислу закона којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, самостално обавља делатност, за време вршења службе у резервном саставу, односно обуке припада накнада у висини основице од које плаћа допринос за обавезно социјално осигурање.

Лицу у резервном саставу које није осигурано по основу запослења или обављања самосталне делатности, осигуранику пољопривреднику, као и лицу у резервном саставу, које прима пензију или новчану накнаду због привремене незапослености, за време вршења службе у резервном саставу, односно обуке ради које је позвано, припада новчана накнада у износу који пропише Влада.

Лицу у резервном саставу из ст. 1. и 2. овог члана коме је накнада утврђена према тим одредбама мања од накнаде из става 3. овог члана, припада накнада у износу из става 3. овог члана.

Условне за остваривање права, износ и начин обрачуна и исплате накнада за вршење службе у резервном саставу, односно обуке за одбрану земље прописује Влада на предлог министра одбране.”.

Члан 19.

Члан 69. мења се и гласи:

„Члан 69.

Припаднику активне резерве за време редовног годишњег обучавања и оспособљавања припада накнада из члана 68. овог закона.

Припаднику активне резерве за време ангажовања на извршењу припреме за мисије и задатке и за време ангажовања на извршењу мисија и задатака припада плата, одређене накнаде трошкова и друга примања која се према одредбама Закона о Војсци Србије утврђују за професионално војно лице у радном односу на одређено време, истог чина и положаја, односно дужности.

Припаднику активне резерве за време трајања уговора о служби у активnoj резерви припада месечна новчана накнада.

Накнада из става 3. овог члана не припада за време када припадник активне резерве остварује накнаду из става 1. овог члана, односно плату из става 2. овог члана.

Накнаде трошкова и друга примања из става 2. овог члана, као и висину накнаде из става 3. овог члана прописује министар одбране.”.

Члан 20.

После члана 71. додаје се члан 71а, који гласи:

„Члан 71а

Евиденција војних обвезника садржи:

- 1) презиме, име једног родитеља и име;
- 2) јединствени матични број грађана;
- 3) пол;
- 4) датум, место, општину и државу рођења;
- 5) пребивалиште и адресу становања;
- 6) школску спрему;
- 7) назив, адресу и матични број државног органа или правног лица код кога је војни обвезник запослен;
- 8) назив и шифру дужности, занимања, посебних знања и вештина;
- 9) податке о регрутовању, оцени способности за војну службу, роду односно служби и војноевиденцијој специјалности;
- 10) податке о служењу војног рока и вршењу цивилне службе;
- 11) податке о ратном распореду, учешћу у рату, вежбама и мисијама;
- 12) податке о обучавању, оспособљавању и усавршавању за вршење војне и цивилне службе;
- 13) податке о произвођењу, унапређењу и одликовању;
- 14) податке о боравку војног обвезника у иностранству.

Податке из евиденције војних обвезника користе органи из члана 71. овог закона у штампаном и елек-

тронском облику помоћу информационог система и чувају их 40 година након престанка војне обавезе.”.

Члан 21.

У члану 72. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Евиденцију о војном обвезнику који живи у иностранству и чији родитељи и он немају пребивалиште на територији Републике Србије води територијални орган надлежан на територији на којој се налази седиште министарства надлежног за спољне послове.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 22.

У члану 73. после става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Евиденција из става 1. овог члана садржи:

1) презиме, име једног родитеља и име регрута – војног обвезника;

2) дан, месец, годину, место рођења, државу и јединствени матични број грађана;

3) пребивалиште у Републици Србији пре одласка у иностранство;

4) адресу боравка у иностранству;

5) назив надлежног територијалног органа код којег се води у евиденцији;

6) решења надлежних органа о одобрењу боравка у иностранству.”.

Члан 23.

После члана 74. додаје се члан 74а, који гласи:

„Члан 74а

Надлежни територијални орган податке из евиденције војних обвезника може давати органима из члана 74. овог закона под следећим условима:

1) ако су законом или другим прописима овлашћени да траже и примају те податке;

2) ако су им ти подаци неопходни за извршавање послова из њихове надлежности;

3) ако обезбеђују заштиту тих података.”.

Члан 24.

У члану 76. став 1. мења се и гласи:

„Регрут и лице у резервном саставу дужно је да у року од осам дана од дана настале промене надлежном територијалном органу пријави:

1) промену здравственог стања од значаја за оцenu способности за вршење војне службе;

2) губитак војне књижице.”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Податке о којима се води службена евиденција у вези са регрутом и лицем у резервном саставу, прибавља територијални орган по службеној дужности.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 25.

После члана 79. додају се назив члана и члан 79а, који гласи:

„Обучавање грађана

Члан 79а

Поред војних обвезника који су регулисали службу војног рока и имају распоред у резервном саставу, образовање, васпитање и стицање практичних знања и вештина за потребе одбране земље у условима ванредног и ратног стања врши се и за следеће категорије грађана:

1) ученике основних и средњих школа;

2) лица која нису одслужила војни рок;

3) лица у резервном саставу која су одслужила војни рок са оружјем, а није им одређен распоред у резервном саставу;

4) лица у резервном саставу која су извршила цивилну службу.

Категорије грађана које ће за потребе одбране земље обучавати Министарство одбране су:

1) лица у резервном саставу која нису одслужила војни рок;

2) лица у резервном саставу која су одслужила војни рок са оружјем, а није им одређен распоред у резервном саставу;

3) жене војни обвезници.

Обучавање за потребе одбране земље осталих категорија грађана из става 1. овог члана вршиће субјекти система одбране у сарадњи са Министарством одбране.”.

Члан 26.

У члану 83. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Извршавање радне обавезе обезбеђује Министарство одбране преко територијалних органа у складу са законом и одлукама надлежних органа које се односе на рад у ванредном и ратном стању.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 27.

После члана 83. додаје се члан 83а, који гласи:

„Члан 83а

Надлежни територијални орган, након добијања сагласности од претпостављеног органа, обвезнику радне обавезе који је Планом попуне одређен да радну обавезу извршава у другом субјекту одбране, обвезнику радне обавезе који се води у евиденцији других органа и организација, као и обвезнику радне обавезе који је распоређен у јединице радне обавезе, доставља позив ради саопштавања ратног распореда, обуке или контроле јединица радне обавезе, најкасније 30 дана пре дана одређеног за почетак обавезе ради које је позван.

За мобилизацију и делимичну мобилизацију, ради провере спремности за извршење мобилизације, у оквиру планираних вежби и контроле организовања припрема за одбрану, позивање обвезника радне обавезе врши се без временског ограничења из става 1. овог члана.”.

Члан 28.

У члану 86. став 2. мења се и гласи:

„Обвезник радне обавезе, у смислу става 1. овог члана, распоређује се у складу са Планом попуне донетим од стране Министарства одбране и територијалног органа.”.

Члан 29.

Члан 88. мења се и гласи:

„Члан 88.

Министарство одбране и територијални органи воде евиденције о обвезницима радне обавезе који имају одређен ратни распоред у државним органима и правним лицима.

Државни органи и правна лица дужни су да на захтев органа из става 1. овог члана доставе своја акта о ратној организацији и систематизацији и дају потребне податке за евиденцију о обвезницима радне обавезе.

Евиденција обвезника радне обавезе садржи назив дужности по ратној организацији и систематизацији радног места, име, име једног родитеља, презиме, јединствен матични број грађана, датум и место рођења, школску спрему, пребивалиште и адресу становања.

Податке из евиденције обвезника радне обавезе користе органи из става 1. овог члана у штампаном и електронском облику помоћу информационог система и чувају их у складу са прописима којима се уређују рокови чувања у Министарству одбране.

Начин вођења евиденције обвезника радне обавезе и начин достављања података из евиденције о обвезницима радне обавезе прописује министар одбране.”.

Члан 30.

Члан 89. мења се и гласи:

„Члан 89.

Од обвезника радне обавезе који немају одређен ратни распоред, територијални орган образује јединице радне обавезе за извођење неодложних радова за потребе одбране, Војске Србије, цивилне заштите и за извршавање задатака у територијалним органима у ратном и ванредном стању.

Евиденција обвезника радне обавезе који је распоређен у јединицу радне обавезе коју води територијални орган садржи име, име једног родитеља, презиме, јединствени матични број грађана, датум и место рођења, школску спрему, пребивалиште и адресу становања.”.

Члан 31.

У члану 91. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана, обвезници радне обавезе распоређени у јединице радне обавезе могу се у миру позивати ради обучавања, увежбавања и провере оспособљености за извршавање задатака у ванредном и ратном стању.”.

У ставу 3. после речи: „министар одбране” додају се речи: „или лице које он овласти.”.

После става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Захтев за позивање обвезника радне обавезе из става 2. овог члана субјекат система одбране доставља надлежном територијалном органу најкасније 60 дана пре дана предвиђеног за јављање на активност за коју се позива.”.

Члан 32.

У члану 93. реч: „расформиране” замењује се са речју: „дезангажоване”.

Члан 33.

У члану 99. став 2. мења се и гласи:

„Другим потребама одбране земље, у смислу одредаба овог закона, сматрају се потребе државних органа, органа државне управе, великих техничких система значајних за одбрану, цивилне заштите, органа аутономних покрајина, органа јединица локалне самоуправе и привредних друштава, других правних лица и предузетника који су актом одређени да приоритетно производе, снабдевају производима или пружају услуге од посебног значаја за одбрану земље.”.

Члан 34.

У члану 104. став 1. мења се и гласи:

„Ради организованог и правилног извршавања материјалне обавезе Министарство одбране и територијални органи воде евиденције о власницима ствари из пописа и стварима из пописа.”.

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Евиденција о власницима ствари из пописа садржи име, име једног родитеља, презиме, јединствени матични број грађана, датум и место рођења, школску спрему, податке о ратном распореду, пребивалиште и адресу становања власника ствари. Податке из евиденције о власницима ствари из пописа користе органи из става 1. овог члана у штампаном и електронском облику помоћу информационог система, са обавезом чувања до престанка материјалне обавезе.”.

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 35.

Члан 109. мења се и гласи:

„Члан 109.

Ствари пописане за потребе одбране земље распоређују се Планом попуне према одређеном ратном

распореду за потребе корисника ствари, у складу са прописима о критеријумима за распоређивање грађана и материјалних средстава за потребе одбране и попуне Војске Србије.

Корисницима ствари, Планом попуне распоређују се ствари других власника из евиденције територијалних органа које представљају разлику између ствари из сопствених капацитета и ствари које их следеју по ратној организацији и систематизацији.

Територијални органи позивају власнике ствари ради увођења у евиденцију, саопштавања, промене и укидања распореда и прегледа ствари из пописа, најкасније 30 дана пре дана одређеног за почетак обавезе ради које је позван.

За мобилизацију и делимичну мобилизацију ради провере спремности за извршење мобилизације, у оквиру планираних вежби и контроле организовања припрема за одбрану, позивање власника ствари врши се без временског ограничења из става 3. овог члана.

Власници ствари дужни су да се одазову позиву надлежног територијалног органа.”.

Члан 36.

Члан 111. мења се и гласи:

„Члан 111.

Ствари за потребе одбране преузима корисник ствари којем су на основу донетог Плана попуне Министарства одбране и територијалног органа ствари распоређене.”.

Члан 37.

После члана 125. додаје се члан 125а који гласи:

„Члан 125а

Одредбе овог закона о извршењу војне, радне и материјалне обавезе једнако се односе на жене и мушкарце, осим одредаба члана 4. ст. 2, 5. и 8, члана 13, члана 15, члана 33. и члана 64. став 2, које се односе на мушкарце.”.

Члан 38.

Члан 126. мења се и гласи:

„Члан 126.

Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара или казном затвора до 60 дана казниће се за прекршај регрут и лице у резервном саставу ако се, супротно овом закону, без оправданог разлога не одазове позиву територијалног органа у вези са вршењем војне обавезе (чл. 10, 11. и 51. овог закона) у време и на место који су назначени у појединачном позиву, као и ако се не јави надлежном територијалном органу ради добијања одобрења за боравак у иностранству дуже од шест месеци (члан 61. овог закона).”.

Члан 39.

У члану 128. став 1. речи: „од 35.000 до 350.000 динара” замењују се речима: „од 70.000 до 700.000 динара”.

У ставу 2. речи: „од 10.000 до 50.000 динара” замењују се речима: „од 20.000 до 100.000 динара”.

Члан 40.

У члану 130. став 1. речи: „од 40.000 до 400.000 динара” замењују се речима: „од 50.000 до 500.000 динара”.

Члан 41.

У члану 132. став 1. после тачке 1) додаје се тачка 1а), која гласи:

„1а) ако се не одазове на позив територијалног органа ради увођења у евиденцију, саопштавања распореда, промене и укидања распореда и прегледа ствари из пописа (члан 109. овог закона);”.

Члан 42.

У члану 134. став 1. речи: „од 50.000 до 250.000 динара” замењују се речима: „од 100.000 до 500.000 динара”.

У ставу 2. речи: „од 20.000 до 50.000 динара” замењују се речима: „од 40.000 до 100.000 динара”.

У ставу 3. речи: „од 20.000 до 50.000 динара” замењују се речима: „од 40.000 до 100.000 динара”.

Члан 43.

У члану 140. став 2. брише се.

Члан 44.

Прописи донети за извршавање овог закона ускладиће се са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 45.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

185.

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

У К А З

о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о Безбедносно-информативној агенцији

Проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о Безбедносно-информативној агенцији, који је донела Народна скупштина Републике Србије, на Четвртој седници Првог редовног заседања у 2018. години, 9. маја 2018. године.

ПР број 50

У Београду, 10. маја 2018. године

Председник Републике,
Александар Вучић, с. р.

ЗАКОН⁷**о изменама и допунама Закона о Безбедносно-информативној агенцији****Члан 1.**

У Закону о Безбедносно-информативној агенцији („Службени гласник РС”, бр. 42/02, 111/09, 65/14 – УС и 66/14), у члану 7. после става 1, додају се ст. 2, 3. и 4, који гласе:

„Акт о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Агенцији доноси директор Агенције, уз претходну сагласност Владе.

Актом из става 2. овог члана се утврђују, нарочито, организационе јединице, послови који се у њима обављају, начин руковођења, овлашћења и одговорности руководиоца, унутрашња контрола и интерна ревизија, међусобни односи организационих јединица, начин сарадње Агенције са другим органима и организацијама, подела радних места, врсте радних места, укупан број радних места са називом, опис послова, распон звања, заштитни режим, статус припадника, потребан број извршилаца и услови за свако радно место, као и подаци о степену увећања стажа осигурања.

Подаци садржани у акту из става 2. овог члана јесу тајни подаци, који се одређују и са којима се поступа у складу са законом којим се уређује тајност података.”.

Члан 2.

У члану 20. став 1. брише се.

Члан 3.

После члана 20. додају се чл. 20а, 20б, 20в, 20г, 20д, 20ђ и 20е, који гласе:

„Члан 20а

Припадници Агенције су овлашћена службена лица, лица на одређеним дужностима и лица без овлашћења.

На права, дужности и одговорности по основу радног односа припадника Агенције у статусу овлашћених службених лица и лица на одређеним дужностима која нису уређена овим законом и прописима донетим на основу овог закона, сходно се примењују одредбе закона који важе за полицијске службенике.

На права, дужности и одговорности по основу радног односа припадника Агенције у статусу лица без овлашћења која нису уређена овим законом и прописима донетим на основу овог закона, сходно се примењују прописи којима се уређују радни односи у државним органима.

Ближи услови и начин остваривања права, обавезе и одговорности из радног односа припадника Агенције уређују се правилником о раду.

Члан 20б

За попуњавање радних места у Агенцији није обавезан конкурс.

О заснивању радног односа у Агенцији решењем одлучује директор.

На услове за заснивање радног односа у Агенцији, примењују се прописи којима се уређују услови за заснивање радног односа у министарству надлежном за унутрашње послове.

Члан 20в

Постојање безбедносне сметње, као чињенице која представља стварни и неприхватљив безбедносни ризик у случају пријема лица у радни однос, укључујући и лице које се враћа на рад на основу правоснажне одлуке надлежног органа, утврђује Агенција у поступку безбедносног проверавања.

Безбедносно проверавање може се вршити само уз претходну писану сагласност лица, дату путем попуњавања и потписивања упитника о идентификационим подацима, на обрасцу који утврђује директор Агенције.

Ако лице из става 1. овог члана одбије да попуни или потпише упитник из става 2. овог члана, сматраће се да је одустало од заснивања радног односа, односно наставка рада у Агенцији.

У поступку безбедносног проверавања прикупљају се и проверавају подаци наведени у упитнику из става 2. овог члана, као и други подаци у погледу лица које се безбедносно проверава, путем обављања разговора са лицем које се проверава, са лицима која су са њим у вези и другим лицима, као и прикупљањем података од других органа или из регистара, евиденција, збирки и база података које се воде на основу закона.

Подаци прикупљени безбедносним проверавањем евидентирају се, чувају и штите у складу са законом којим се уређује тајност података и законом којим се уређује заштита података о личности, а користе само у сврху за коју су прикупљени.

Члан 20г

Припадници Агенције дужни су да, због потребе рада у Агенцији, похађају стручну обуку, као и да се стручно усавршавају и да положи посебан стручни испит.

Поступак, програм и начин похађања стручне обуке, стручног усавршавања и полагања посебног стручног испита утврђује се актом директора.

Члан 20д

Рад припадника Агенције оцењује се једанпут годишње.

⁷ Објављен у „Службеном гласнику РС”, број 36 од 10. маја 2018. године.

Поступак, мерила и начин оцењивања припадника Агенције уређује се актом који доноси директор.

Члан 20ђ

Звања овлашћених службених лица и лица на одређеним дужностима уређују се овим законом.

Звања су:

1) са средњим образовањем – млађи референт, референт, старији референт, виши референт, самостални референт и виши самостални референт;

2) са првим степеном високог образовања – млађи сарадник, сарадник, старији сарадник, виши сарадник, самостални сарадник и виши самостални сарадник;

3) са другим степеном високог образовања – млађи саветник, саветник, виши саветник, самостални саветник, виши самостални саветник и главни саветник.

Припадницима Агенције у статусу овлашћеног службеног лица и лица на одређеним дужностима утврђују се звања одговарајућег назива за свако систематизовано радно место.

Услови за стицање и губитак звања утврђују се актом директора, уз претходну сагласност Владе.

Члан 20е

Припадник Агенције има право на плату, увећану плату, накнаду плате, накнаду трошкова и друга примања, у складу са овим законом и законом којим се уређује систем плата у јавном сектору.

Плата се састоји од основне плате и увећане плате.

Основна плата одређује се множењем основнице са коефицијентима за обрачун плата.

Коефицијенти за обрачун плата састоје се од основног, додатног и корективног коефицијента у односу на радна места, звање, нарочито ризичне услове рада, опасност, одговорност и сложеност послова.

Коефицијенти за обрачун плате, утврђују се актом директора уз претходну сагласност Владе.”.

Члан 4.

После члана 23. додају се чл. 23а, 23б, и 23в, који гласе:

„Члан 23а

Припадник Агенције може бити трајно или привремено премештен на друго одговарајуће радно место.

Одговарајућим радним местом сматра се радно место чији се послови обављају у истом звању, као послови радног места са којег се припадник Агенције премешта и за које испуњава све услове за рад на тим пословима.

За премештај због потребе посла, није потребна сагласност припадника Агенције.

Члан 23б

Припадник Агенције може бити трајно премештен на друго одговарајуће радно место, на лични захтев или на предлог надлежног руководиоца, у случају потребе посла, када се оцени да његове радне способности и оспособљеност у већој мери могу да допринесу побољшању процеса рада на радном месту на које се трајно премешта.

Захтев, односно предлог за трајни премештај мора бити посебно образложен.

За трајни премештај припадника Агенције, у случају када је раздаљина места рада од места премештаја већа од 50 километара неопходна је сагласност припадника.

Члан 23в

Припадник Агенције може бити привремено премештен на друго одговарајуће радно место на лични захтев или на предлог надлежног руководиоца у случају потребе посла, због замене одсутног припадника, повећаног обима посла или привремене здравствене неспособости, при чему задржава сва права радног места са кога је премештен, ако је то за њега повољније.

Привремени премештај траје најдуже годину дана.

Захтев, односно предлог за привремени премештај, мора бити посебно образложен.

После истека времена на које је привремено премештен, припадник се враћа на радно место са кога је премештен.

Жалба на решење о привременом премештају не одлаже његово извршење.”.

Члан 5.

До почетка примене закона којим се уређује систем плата у јавном сектору, право припадника на плату, увећану плату, накнаде и остала примања, утврђује се у складу са прописима који важе на дан ступања на снагу овог закона.

Члан 6.

Подзаконски акти за извршавање овог закона донеће се у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

До доношења аката из става 1. овог члана примењиваће се важећи акти, ако нису у супротности са овим законом.

Члан 7.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана његовог објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

САДРЖАЈ

	Страна		Страна
179. Закон о војном образовању	345	183. Закон о изменама и допунама Закона о употреби Војске Србије и других снага одбране у мултинационалним операцијама ван граница Републике Србије	381
180. Закон о изменама и допунама Закона о одбрани	357	184. Закон о изменама и допунама Закона о војној, радној и материјалној обавези	384
181. Закон о изменама и допунама Закона о Војсци Србије	360	185. Закон о изменама и допунама Закона о Безбедносно-информативној агенцији	390
182. Закон о производњи и промету наоружања и војне опреме	366		

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
„Службени војни лист”, 11000 Београд, Бирчанинова 5
Главни и одговорни уредник Татјана Оровић, проф.
Телефон: 011/3203–133 (32–133)
Телефон/факс: 011/3000–200

Штампа: Војна штампарија „Београд”, Београд, Ресавска 40б

